

O.A.
ANTI-FASCISME
BABA?
EL SALVADOR
ANTI-HOMOWET

DE ZWARTE 99

15-4-'88
12.25

BLAD DAT ZWAARMOEDIG

NEUZELT

INHOUD

1	voorkant
2	kolofon
3/4	rara ???
5-7	anti-homo wet
8/9	stadscentrum in beweging
10/11	vrouwen en veiligheid
12/13	geen fasjoos op de straat
14	anti le pen demo
15-18	anti fasjoos axiedag
19	totalo geTsoleerdo
20/21	aanval op radikale ♀♀
22	anti mili café, ♀♀ café
22½/23	reaxies op jan f. steen
24/25	inkomens prikkels
26/28	el salvador/panama
29	palestijnen demo
30	anti kernenergie
31	iab '88
32	agenda

voor een wisselende prijs (afhankelijk van de dikte) is de Zwarte te koop op de volgende verkooppunten: Delft: wereldwinkel/kraakkroeg, Rotterdam: Van Gennep/Krities Boekwerk/Kraakkroeg, Dordrecht: de Zwarte Zaag, Nijmegen: De Klinker, Den Haag: De Roode Hond/Ruward/Brullend Breekijzer/Koffiehuis Blau, Weert: Kolektieve boekhandel, Arnhem: Info-kafee, Eindhoven: Vredeswinkel, Den Bosch: Den Duvel, Beverwijk: De Lynx, Groningen: 689/Vredeswinkel, Haarlem: Agora, Utrecht: de Rooie Rat, Wageningen: De Uitbuyt, Amsterdam: Fort van Sjakoo/Slagerzicht/Athenaeum/kraakkroegen, Leiden: Manifest/Wereldwinkel

Kopy naar postbus 10233 in Den Haag. De mensen die de Zwarte samenstellen zijn bereikbaar op dins- en woensdag via telefoonnummer 070-892098 en de rest van de week via de postbus. Aboos thuisgebracht kosten f12,50 per 200 paginaas. Postaboos en instellingen betalen het dubbele. Politieke gevangenen krijgen hem/haar natuurlijk gratis zolang hun gijzeling duurt. Stort gul en onbeschoft (maar minimaal het vereiste) op giro 3442401 t.n.v. De Zwarte, in Leiden.

DE RARA ARRESTATIES

Maandagochtend 11 april tussen 7 en 8 heeft de smeris acht mensen gearresteerd die verdacht worden van betrokkenheid bij de RARA. Eén persoon wist te ontkomen (gnagna). Alle woonhuizen van de arrestanten heeft de smeris doorzocht; de kleine panden in hun geheel, in grote panden alleen een verdieping of een kamer. Uit zeker één pand heeft de smeris al het gereedschap wat er in huis te vinden was meegenomen. In een ander pand hebben ze eerst alles (tot stoelen en tafels toe) gekodeerd, vervolgens gefotografeerd en zelfs op video gezet.

Niet alleen hieruit blijkt de gedegen voorbereiding van de smeris; die blijkt bv ook uit het feit dat een paar mensen die niet thuis sliepen op een andere plaats gearresteerd zijn.

De 'beschuldigingen' waarop de mensen zijn gearresteerd, zijn brandstichting, diefstal, verduistering, vernieling en verboden wapenbezit. Dit laatste heeft volgens Wilting betrekking op spullen die bij huiszoeken zijn gevonden (dat zou bv een katapult kunnen zijn). Alleen de eerste aanklacht, brandstichting, geldt voor alle arrestanten, de andere aanklachten gelden voor één of sommigen.

Omdat deze 'beschuldigingen' niet alleen gaan over de RARA-aanslagen, maar over veel meer radicale acties die de afgelopen vier jaar zijn uitgevoerd (Elba, Deuss, Van Heutsz-monument, PTT-schotelantenne, Marokkaans konsulaat), lijkt het erop dat justitie deze mensen wil pakken voor alles wat er op dit gebied in Nederland in de afgelopen paar jaar is gebeurd.

Het is trouwens volkomen vaag hoe ze aan deze 'beschuldigingen' komen. Op de perskonferentie is er niks konkreets boven tafel gekomen. Wilting zei alleen maar dat het technische en tactische bewijs dat uit het onderzoek was gekomen, versterkt is door de huiszoeken. Je kan je afvragen hoe sterk dat bewijs dan is, temeer omdat hij min of meer terugkrabbelt door te zeggen dat niet de RARA is opgerold, maar dat de arrestanten 'in ieder geval' "op een of andere manier betrokkenheid hebben bij de RARA."

Bovendien wordt het de laatste tijd gewoonte om huiszoeken te gebruiken om bewijzen te verzamelen, die de vage vermoedens, aanwijzingen en beschuldigingen van de smeris hard moeten maken.

Ook uit de eerste, dagenlange verhoren blijkt dat de arrestanten juist niet over de RARA-aanslagen worden ondervraagd; maar over veel oudere acties. Daarnaast proberen de verhoorkoppels de arrestanten te intimideren door vooral veel over persoonlijke dingen door te zagen.

Maar goed, uiteindelijk is de vraag over het al dan niet aanwezige belastende materiaal niet zo belangrijk. Waar het hier om gaat is een manier van politiek bedrijven die onder beschuldiging wordt gesteld. En voor die politiek zijn niet enkele aktievoerder*s verantwoordelijk te stellen; een systeem dat zijn vuil zoveel mogelijk exporteert om hier rustig te kunnen blijven functioneren, moet niet verbaasd opkijken als op een dag dat vuil op z'n eigen stoep wordt gedumpt. Bovendien wordt deze politiek door velen gedragen, en zal doorgaan ongeacht of het systeem probeert enkelen daarvoor te pakken.

LAATSTE NIEUWS(donderdag)

Vanavond zijn er vier van de acht vrijgelaten, nu de rest nog!!!!!!!

Bij de voorgeleiding op 15 april hebben zij nog maximaal 12 dagen gekregen.

Tot nu toe is er elke dag door veel mensen gezwaaid bij de politiebureaus waar de arrestanten zitten (5 in Amsterdam, verder in Amstelveen, Hilversum en Huizen ieder één). Maandag is er door zo'n 250 mensen gezwaaid, dinsdag door ongeveer 100. Toen werden er ook een aantal ruiten van het hoofdbureau ingekeild.

Waarschijnlijk donderdag 21 april worden de arrestanten voorgeleid voor de raadkamer, Prinsengracht, Amsterdam. Het is de bedoeling om dan een demonstratie te houden. Meer nieuws volgt.

VRIJHEID VOOR DE RARA-GEVANGENEN!!

DE ZWARTE 3

LAAT ONZE KAMERADEN VRIJ!!

Maandagochtend zijn 8 mensen opgepakt door de Amsterdamse politie. Deze mensen zouden lid zijn van RARA, Revolutionaire Anti Rascistische Aktie.

De politie(k) pakt weer de verkeerde, zoals zij al jaren doet.

De politie(k)pakt niet leegstand en speculatie aan, maar maakt een anti-kraakwet.

De politie(k) veroordeelt niet moorddadige instellingen als het leger, maar verbiedt een anti-militaristisch kamp.

Zo ook nu weer neemt de politie(k) geen boycotmaatregelen tegen Zuid-Afrika, maar pakt 8 mensen op die strijden voor gerechtigheid. Hiermee helpt zij het apartheidsbewind om anti-apartheidsactivisten uit te schakelen, zoals zij altijd doet om het kapitalisme, en de belangrijke positie die Zuid-Afrika binnen het kapitalisme inneemt, veilig te stellen.

De politie(k) doet dit op een voor hun juist moment, omdat juist nu verzet zo hard nodig is.

Zeventien anti-apartheidsorganisaties zijn in Zuid-Afrika verboden. De zes van Sharpeville kunnen nog steeds worden opgehangen. De rechter heeft de zaak weer in behandeling genomen, maar hier is niets van te verwachten. Een rechter (in Zuid-Afrika) is niet onafhankelijk omdat die volgens de rassistische en kapitalistische wetten van de politiek moet recht spreken.

Daarom hebben revolutionaire anti-rascisten bij 2 SHELL pompen in Baarn de ruiten ingeslagen. Nadat de eerste ruit inging zorgde het alarm voor wat extra sfeermuziek tijdens de aktie.

VRIJHEIDSTRIJDERS HOREN OP DE
BARRIKADES VAN DE REVOLUTIE
NIET IN DE CELLEN VAN HET
KAPITAAL.

VRIJHEID VOOR ALLE VRIJHEIDSTRIJ-
DERS OVERAL TER WERELD.

AMANDLA

EN VOOR IN DE CEL DUIZENDEN
KAMERADEN STEUNEN DE STRIJD EN
WIJ ZETTEN JULLIE STRIJD VOORT
NU JULLIE DAT NIET MEER KUNNEN

Harde
Aktie tegen
Handlangers
Apartheid

PERSVERKLARING D.D.12 APRIL

van A.M. Willenborg, A.G. van der Plas, T. Prakken en P.H. Bakker Schut als advocaten van de acht arrestanten in het zogenaamde Rara-onderzoek.

Volgens een politiewoordvoerder in een gisteravond door de Avro-televisie uitgezonden interview zouden de verhoren van de zogenaamde (waarover hieronder meer) Rara-verdachten gisteren eigenlijk nog niet zijn begonnen. Onze cliënten hebben ons gisterenmiddag- en avond wel anders bericht. Alle acht arrestanten zijn urenlang "verhoord", hoewel zij van meet-aaf-aan hebben duidelijk gemaakt van hun wettelijke zwijgrecht gebruik te willen maken.

De meeste arrestanten zijn vrijwel onafgebroken verhoord vanaf 8.30 uur 's ochtends tot laat in de middag. In één geval werd aangekondigd dat men 's avonds (na bezoek van de advocaat) verder zou gaan. Deze "verhoren" van soms meer dan 8 uur bestonden uit een voortdurend en ostentatief onder druk zetten en intimideren van de zwijgende cliënten door een koppel politiemensen van het Landelijk Coördinatie-Team (L.C.T.). Hierbij slechts enkele voorbeelden van opmerkingen, etc., zoals die bij één van de arrestanten urenlang in steeds wisselende formuleringen in veelvoud werden herhaald (één keer afgewisseld door een betekenisvolle stilte van een uur na een kwetsende insinuatie op persoonlijk vlak):

- "Hij is nu kapot, hoor, nu gaat 't komen. Oh neen, hij heeft een opleving; we moeten nog een uurtje wachten".
- "Ik zie aan je hartslag in je keel dat je nu bijna kapot bent - je weerstand is gebroken".
- "Met elk uur dat je niets zegt, wordt je inbewaaringstelling meer automatisch een hamerslag".

Vrijwel alle cliënten werden met name onder druk gezet en geïntimideerd met het opdissen van voortstrect irrelevant maar mogelijk emotionerende zaken van hoogst persoonlijk karakter. Omwille van de privacy van cliënten zullen we hier geen voorbeelden geven.

Voor dit politie-optreden dienen de betreffende LCT-leden te worden vervolgd wegens poging tot zware mishandeling met voorbedachte rade (art. 303 jo 45 WvSr) maximale gevangenisstraf 8 jaar. Als hun verhoren "slechts" tactisch zijn bedoeld, maken zij zich nog tenminste schuldig aan poging tot dwang door een ambtenaar (art. 365 jo 45 WvSr), dat wil zeggen maximaal 16 maanden gevangenisstraf.

Wij zullen cliënten adviseren ter zake aangifte te doen, al weten ook wij dat dat ongetwijfeld tot niets zal leiden, omdat immers algemeen bekend is dat tegen op ambtseid ligende verbalisanten in dit soort gevallen niets is te bewijzen.

Voor wat betreft de verdenkingen tegen de acht arrestanten kunnen wij op dit moment bij gebrek aan informatie nog weinig zeggen. Ook de meeste arrestanten worden daarover slecht geïnformeerd door de hen verhorende koppels. Sterker nog, als kennelijk "tactische truc" wordt in de verhoren benadrukt, dat de arrestanten daar wel nieuwsgierig zullen zijn, maar dat daarover pas mededelingen kunnen worden gedaan als van hun medewerking aan de verhoren blijkt. Wel is ons reeds nu duidelijk, dat de zogenaamde overvloed aan informatie bij politie en justitie een zeepbel lijkt. Dat de Amsterdamse rechtbank impliciet verlof heeft gegeven voor het lanceren van deze zeepbel zegt ons niets. Terwijl door politie en justitie op de persconferentie op 11 dezer met veel poeha werd gesuggereerd dat de harde kern van Rara zou zijn gepakt, worden - voor zover wij thans weten - de arrestanten ondervraagd over andere, vooral oudere akties.

Voorhands gaan wij er van uit dat deze hele opgeblazen aktie met 150 man politie, 3 Rechter-Commissarissen en 3 Officieren van Justitie, etc., de zoveelste storm in een glas water is van de Nederlandse politieke politie/justitie. Daarbij zal wel een rol spelen dat het ruim één jaar geleden met veel tam-tam opgerichte en veel mankracht en geld verspillende Landelijk Coördinatie-Team nu langzamerhand zijn bestaan middels een "succes" moest legitimeren. Daarbij kon dan mooi aangesloten worden bij de misplaatste euforie over de ontknoping van de Heijn-ontvoering.

BRITSE ANTI- HOMO- WET

in engeland is op dit moment een wet op plaatselijk betsuur in behandeling. Een van de bepalingen van deze wet, clause 29, verbiedt lokale overheden om homoseksualiteit te propageren of subsidie of andere steun te verlenen aan een ieder die dit doet. Ook verbiedt deze wet scholen om in het onderwijs te spreken over de "aanvaardbaarheid" van homoseksualiteit. Deze clause is inmiddels aangenomen. De woorden aanvaardbaarheid en propageren zijn vaag, maar daarom juist gevaarlijk. In feite is deze wet een blanco cheque in handen van de fanatici en kan elk positief beeld over de homoseksuele leefstijl gemakkelijk uitgelegd worden als propaganda. Het zal uiteindelijk aan de rechter zijn om te bepalen wanneer er sprake is van propaganda, de rol van de aanklager wordt aan het publiek overgelaten...

GEVOLGEN VAN DEZE WET

De gevolgen van deze wet zijn verstrekkend en alarmerend:

- Op scholen mag in het lesmateriaal geen positief (lees neutraal) beeld meer worden gegeven over homoseksuelen.
- Alle projecten voor of van potten en flikkers, zoals hulpdiensten, ontmoetingscentra, adviesburo's e.d. zullen in het vervolg niet meer rekenen op financiële of ander soortige steun van de gemeente.
- Ook commerciële klubs, b.v. café's, disco's of boekwinkels, die zich specifiek richten op potten en flikkers zullen hun deuren moeten sluiten, omdat de gemeente aan hen geen vergunning meer zal verstrekken.
- Theaters, bioscopen en bibliotheken zullen geen theaterstukken, films, boeken en/of tijdschriften meer kunnen vertonen met een homoseksuele inhoud of van homoseksuele acteurs/trices of auteurs/trices.
- De jaarlijkse homodemonstratie zal in de toekomst ook geen vergunning meer krijgen.
- Tenslotte zal deze wet gevolgen kunnen hebben bij toewijzing van de kinderen na een echtscheiding. De rechter zou op grond van deze wet kunnen weigeren de kinderen toe te wijzen aan een lesbische moeder, omdat in de wet gesteld dat

een homoseksuele relatie niet gelijkwaardig is aan een zgn. gezinsrelatie dwz. aan haar heteroseksuele tegenhanger.

DE SITUATIE IN ENGELAND OP DIT MOMENT

Vrijdag 25 maart j.l. is de Britse anti-homowet, die plaatselijke overheden "propaganda voor homoseksualiteit" verbiedt, door de Britse koningin ondertekend. Het betreft hier sectie 28 van de nieuwe Britse wet op plaatselijk bestuur. Hoewel de wet pas twee maanden na ondertekening door de koningin officieel in werking treedt, zijn nu reeds de gevolgen merkbaar. Een greep uit de gebeurtenissen van de afgelopen week geeft de ernst van de situatie aan:

De London Grant Commission (LGC) heeft de subsidie voor het lesbies archief in London al ingetrokken, evenals de subsidie voor Lespop, een rechtsburo voor lesbische vrouwen in Londen. De Church of England bereidt een proces voor om het hoofdkantoor van de Lesbian and Gay Christian Group gesloten te krijgen. Op verschillende plaatsen worden potten- en flikker groepen al geweerd (bv informatiemarkten) en langs de snelweg M25 heeft een café een bord buiten gehangen met de tekst "No Gays". Rechtse groeperingen in de VS zijn geld aan het inzamelen om de processen, die na 25 mei op grond van deze nieuwe wet in Engeland gevoerd kunnen worden, te financieren.

NEDERLAND EN DE EUROPESE EENWORDING

In het kader van de Europese eenwording (geen grenzen meer tussen West-Europese landen, samenwerking bij internationale terrorismebestrijding, Europees paspoort) wordt de Nederlandse wetgeving steeds meer beïnvloed en gelijkgesteld aan dat van de ons omringende landen. Daarom zijn wetten zoals deze Britse anti-homowet direct bedreigend voor het Nederlandse rechtssysteem. Bovendien is in Nederland de wet gelijke behandeling zonder uitzonderingsclausules nog steeds niet aangenomen.

AKTIES

In Engeland, maar ook in Nederland, is al veel actie gevoerd tegen deze wet. In Engeland demonstreerden in Londen 12000 mensen en in Manchester meer dan 20000 mensen tegen clause 29. Aan de demonstratie in Manchester deden ook 16 Nederlandse potten mee. Toen clause 29 behandeld werd in The house of Lords (Engelse eerste kamer) lieten 4 potten zich aan touwen, die aan de

balustrade van de publieke tribune waren vastgemaakt, naar beneden zakken, tot vlakbij de Lord, die op dat moment aan het woord was. Deze foto werd in alle engelse kranten voorpaginanieuws. De dag daarvoor bezetten ongeveer 40 potten en enkele flikkers het kantoor van British Caledonian in Amsterdam, uit solidariteit met potten en flikkers in Engeland en om meer bekendheid te geven aan deze fascistiese wet. Tot nu toe is er in Nederland schandalig weinig in de pers geschreven over clause 29.

Vrijdag 18 maart is er een ludieke actie geweest op het Binnenhof in

DE ZWARTE

Den Haag en bij de Britse Ambassade: twee potten verkleed als Margaret Thatcher en Beatrix spraken openlijk over hun intense gevoelens voor elkaar. Maggie bood haar ekskuses aan aan alle homoseksuelen en knipte een roze lint door wat duidelijk moest maken dat Engeland weer gastvrij openstaat voor alle potten en flikkers.

NATIONALE AKTIEDAG IN ENGELAND, 8 APRIL

De nationale aktiedag is een succes geweest: overal in het land zijn bijeenkomsten gehouden, pamfletten uitgedeeld en demonstraties gehouden. Een bloemlezing:

Londen: Potten en flikkers hebben overal in de metro hun gedichten opgehangen.

Een flikker, verkleed als Thatcher prikte rommel in het park; een vrouw die een spandoek aan een brug wilde ophangen is gearresteerd.

Manchester: Tijdens een demo op een groot plein zijn 2 vrouwen gearresteerd voor plakken: ze waren op een hoge richel geklommen en hebben daar gewacht totdat de brandweer hen kwam 'redden'.

Leicester: Er was een fakkeloptocht met + 100 mensen.

Nottingham: Potten en flikkers hebben verkleed als roze konijntjes pamfletten uitgedeeld.

New Castle: Demonstratie met +1000 mensen, wat heel veel voor die stad schijnt te zijn.

OOK AKTIES IN DUITSLAND

Op 8 april, tijdens de nationale aktiedag in Engeland hebben potten en flikkers uit Hamburg zich vanaf 12 uur 's middags verzameld in de tuin van het britse consulaat in Hamburg. Na 2 uur werd een delegatie van 10 mensen binnengelaten in het consulaat. Intussen werden er buiten pamfletten uitgedeeld aan voorbijgangers.

Zaterdag 9 april was er een demo van ong. 100 mensen in de haven van Hamburg, op de plek waar de veerboot naar Engeland vertrekt.

ENGELAND

Op 30 april is er een grote landelijke demonstratie in Londen geplanned. Men verwacht daar een opkomst van zo'n 50.000 mensen.

KOM ALLEMAAL 16 APRIL NAAR DE DEMONSTRATIE IN AMSTERDAM!

SOLIDAIR MET POTTEN EN FLIKKERS!

NERGENS TER WERELD EEN ANTI-HOMOWET!!

HOMO'S EN LESBIENNES TEGEN FASCISME

Dat het fascisme tegen ons is, kan onder meer uit de recente geschiedenis worden afgeleid. Dat homo's en lesbiennes tegen het fascisme zouden zijn, staat paradoxaal genoeg niet altijd vast. De verwarring hierover is groot.

Naar aanleiding van het 'PROJEKT 45-85', ingericht door het AFF-Antwerpen, werd de werkgroep 'Homo's en lesbiennes tegen fascisme' opgezet. De eerste vraag waar we ons mee bezig hielden was: hoe verhoudt homo-

en lesbienneseksualiteit zich tot fascisme?

Wanneer we ons beperken tot de 'andere' seksuele voorkeur van homo's en lesbiennes en wanneer we onderdrukking enkel zien als een beperking van onze seksualiteit en wanneer we dus enkel zouden streven naar meer seksuele vrijheid, dan komt dit streven niet noodzakelijk in strijd met een fascistische ideologie. Het fascisme is immers een mannenideologie bij uitstek. Het nationaal-socialisme, o.m. in de

S.A., uitingen van homoseksualiteit gekend. In de V.S. zijn er homogroepen die zich fascistisch noemen. Het extreem mannelijke van fascisme kan uitleg zijn voor de fascinering die ervan uitgaat voor mannelijke homoseksuelen. Voor vrouwen zal dit wel anders liggen. Hoe dan ook, de dubbelzinnigheid blijft bestaan.

Wanneer we echter voorwaarden voor de BEVRIJDING van onze seksualiteit formuleren en hierbij onze onderdrukking niet louter als een seksueel probleem, maar als een maatschappelijk en dus politiek probleem definiëren, dan komen we ondubbelzinnig in botsing met de fascistische ideologie. Dit standpunt geldt als uitgangspunt voor de brochure. Deze inleidende tekst vormt het algemeen kader. Gezien de eerder toevallige samenstelling van de groep en de uiteenlopende achtergronden van de auteurs, zijn de verschillen tussen de (individuele) bijdragen som groot. Niettemin geven ze een gevarieerde kijk op de problematiek. Minder gevarieerd echter dan we gehoopt hadden, want de bijdragen van de lesbiennes zijn in de pen blijven steken. De brochure, die was opgezet als een gemengd initiatief, is daardoor een eenzijdig mannelijke aangelegenheid geworden.

HOE VERHOUDT HET FASCISME ZICH MET HOMO- EN LESBIENNESEKSUALITEIT?

Fascisme steunt op elitewaan, een superioriteitsgevoel dat dusdanig is ontwikkeld dat men zich gerechtvaardigd acht (te) alle middelen te hanteren om 'inferioriteit' te verwijderen, uit te roeien. Of dit superioriteitsdenken nu al dan niet is aangeboren, willen we in het midden laten. In onze kultuur wordt alvast het denken in termen van ongelijkheid eerder gestimuleerd dan gekorrigeerd. Wij verzetten ons tegen het superioriteitsdenken dat een gevolg is van dit ongelijkheidsdenken. Want daardoor ontstaan klassen van goeden en slechten, van maatschappelijk aanvaard en verworpen. Daardoor ontstaat een elite, een numerieke minderheid die zich alle rechten en middelen toeëigent en die haar ideeën en belangen opdringt aan de meerderheid, ten koste van die meerderheid.

Dit autoritair systeem is daar-

enboven gediend met eenvormigheid. Want zo vergroot de mogelijkheid op doorgedreven controle en op efficiënte organisatie en manipulatie. Verschillende middelen worden aangewend om die eenvormigheid door te voeren: disciplinerende ideologie, opvoeding en onderwijs, ... Alles wat niet aan de norm beantwoordt, is (automatisch) 'abnormaal' en wordt omwille van de bedreiging die dat inhoudt voor die norm en voor degenen die aan die norm willen beantwoorden, dan ook afgewezen, uitgesloten, vervolgd (en als het kan) vernietigd.

Deze eenvormigheid betekent dat mensen gekneeld worden om aan dat uniforme, opgelegde modelbeeld te beantwoorden. Hun persoon wordt van alle individualiteiten eigenheid ontdaan, wordt verminkt. Het aantal slachtoffers is groot. Deze uniformiteitsgedachte werd tot in haar uiterste konsekventies uitgewerkt in de ideologie van het nationaal-socialisme onder de vorm van het elite volk, het Arische ras. De conditionering grijpt zo diep in op het wezen van de mens dat het uiterlijk, gedrag, gevoelens, verlangens, seksualiteit en zelfs de intimiteit tussen mensen gaat bepalen.

Om te ontkomen aan dit schrikbeeld van de klonen, mensen herleid tot identieke kopieën van een (kunstmatig) bepaald type, is het noodzakelijk de maatschappelijke voorwaarden te creëren waardoor mensen de kans en de stimulans krijgen om hun eigenheid, veelkleurigheid en zelfstandigheid te ontwikkelen. De strategie van de homo- en lesbiennebeweging zal dan ook -in een notedop weergegeven- gericht zijn op de realisatie van o.m. volgende maatschappelijke verhoudingen. Geen economische onderdrukking of uitbuiting; geen diskriminatie op basis van sekse, seksuele voorkeur, ras of leeftijd; veroordeling van machtsmisbruik en de eraan gekoppelde vormen van seksueel geweld, ook binnen relaties; zo min mogelijke inmenging van de overheid in het privé-leven; tegen verdringing van seksualiteit, gevoelens en relaties uit het maatschappelijk leven; het stimuleren en uiteindelijk realiseren van een maatschappij waarin de mensen een zelfstandige, actieve deelname hebben en waarbij elk individu de kans geboden wordt op een maximale ontplooiing.

Elke gemeenschap verkeert wel eens in een crisis, of kent momenten van onzekerheid, bedreiging van buitenuit. Dan ontstaat een kollektief verlangen naar veiligheid en zekerheid, een versterking van het samenhorigheidsgevoel tussen gelijkgestemden. Tijdelijk ontstaat er dan een zich afzetten tegen het onbekende, het onzekere, het vreemde, kortom het andere. Door het bespelen van zulke gevoelens en door het

schijnbaar wegnemen van onzekerheden, door het afwentelen van de oorzaken van de crisis op anderen, door het aanreiken van zogenaamde alternatieven, kunnen grote groepen mensen misleid worden en uiteindelijk gebruikt worden voor het politiek realiseren van een concentratie van macht. De voedingsbodem voor dit machtsmisbruik zit bij ieder van ons. We zijn allen het produkt van een maatschappij die deze ingrediënten van onderdrukking en diskriminatie propageert en doorgeeft. De strijd hiertegen is dus ook een strijd tegen onszelf, tegen ons bevooroordeeld denken, ons reflexmatig handelen. Want voelen, denken en handelen staan in relatie tot elkaar, beïnvloeden elkaar en het is langs deze drie kanalen dat de conditionering bevochten wordt. Zo is geen enkele 'blanke' uit zichzelf anti-racist, geen man uit zichzelf anti-seksist, geen vrouw uit zichzelf feministe. Zo ook werd niemand van ons als homo of lesbienne geboren. We werden heteroseksueel opgevoed en hebben onze eigen seksualiteit moeten terugwinnen langs een gevecht van ons verlangen tegen ons 'voelen', van ons weten tegen ons 'denken' en tegen de angsts om het te zijn.

ONS WAPEN

In de wijze waarop onze samenleving funktioneert, heeft de onderdrukking van lesbianisme en homoseksualiteit een functionele betekenis voor de bestaande machtsverhoudingen. Machthebberde groepen hebben hun seksualiteit -heteroseksualiteit- tot norm verheven, d.i. aan iedereen opgedrongen. Om deze norm veilig te stellen worden andere seksualiteitsvormen verzwegen, veroordeeld, onderdrukt. Het nationaal-socialisme heeft hieraan een extreme en vernietigende dimensie gegeven.

Het bestrijden van de concrete uitingen van het fascisme in zijn 'enge' betekenis (VMO, nazi-herdenkingen, centropartij), zelfs door het streven naar wetswijzigingen (anti-diskriminatiwet, fichering), is onvoldoende om de ideologie van het fascisme tegen te houden. Het is van groot belang het fascisme in zijn 'ruime' betekenis te bevechten, nl. door de ideologische, politieke en economische basis ervan bloot te leggen en ze te bestrijden.

De radikale strijd van homo's en lesbiennes tegen hun onderdrukking ondergraaft deze ideologie van het fascisme - en zo vechten we voor een betere wereld voor onszelf. Zo wordt onze strijd een wapen in de strijd tegen het fascisme.

De werkgroep.

uit: Homo's en lesbiennes tegen fascisme
AFF (Anti-Fascisties Front) Antwerpen, september '85

*Stadscentrum
-in beweging!*

NIJMEGEN

B en w zal er wel alles aan doen om deze mensen en beleggersters zich in Nijmegen op hun gemak te laten voelen. Naar de belangen van de (beneden)stadbewonersters wordt daarbij nauwelijks omgezien. Vormgeving van die wijken waar juist veel mensen wonen blijkt niet belangrijk te zijn. Die wijken zijn er immers voor de gewone Nijmegenaren en niet voor toeristenes en beleggersters.

Een van de speerpunten in de stadsontwikkeling van Nijmegen is volgens B en W en tot nu toe ook de gemeenteraad het aantrekkelijk maken van de binnenstad en met name de Waalkade voor toeristen.

Voornamelijk richt men zich op bezoekersters van kongressen en beurzen en dagrekreantenes. Naast de toeristische ontwikkeling van de Waalkade, moet deze ook het visitekaartje van Nijmegen vormen. De Waalkade moet er dus duur en groots uitzien.

De kade, maar ook de routes van daaruit naar de binnenstad moeten bovendien gevuld gaan worden met boetiekjes en duurdere horekagelegenheden.

BOULEVARD KOMPLEKS

Veranderingen aan de Waalkade zijn duidelijk zichtbaar. Zo is er reeds een evenementenplein gerealiseerd en wordt er druk gebouwd aan het kasino. In maart wil men bovendien beginnen aan het uit de grond stampen van het Boulevard Kompleks, het zgn. "bouwblok 60". Volgens een persbericht van BV bouwbedrijf van Eijkelenburg (stationsplein 1 te Rosmalen), zal dit bedrijf hier "een markant stuk stadsinvulling in Nijmegen" realiseren. Het moet een bijdrage leveren aan de toeristische atraktiviteit van de Waalkade. Duur dus!

Er is 1000 m² kommersiele ruimte gepland voor specialiteitenrestaurants, delikatesen winkels, boetieks, giftshops, reisburo's en een wachtruimte voor cruise-schepen enzevoort. Daarnaast komt er 500 m² horekaruimte en komen er 36 lukse appartementen, in vraagprijs variërend van 190.000 tot 430.000 gulden.

ALLURE

Binnenkort wordt ook begonnen met de bouw van een hoogwatervrije aanlegsteiger voor de Nijmegen bezoekende cruise-schepen. Deze aanlegsteiger moet modern vormgegeven zijn. Het betreft immers een deel van het visitekaartje van Nijmegen.

Zo moet volgens de gemeente op alle plekken die het gezicht van de binnenstad bepalen "eigentijdse architectuur van een goed gehalte" verreizen. Dit samen met de 19^e eeuwse gordel moet er voor zorgen dat toevallige passantenes, dagrekreantenes en kongres-/beursbezoekersters een proper, rijk Nijmegen te zien krijgen. Mensen met centen moeten gestimuleerd worden deze liefst op zo'n banaal mogelijke manier uit te geven.

HOTELS

Voor de rijke bezoekersters van Nijmegen dient er ook overnachtsgelegenheid te zijn. Het laatste idee voor het Alewijnse-pand, waar lukse appartementen gepland zijn, is om er een hotel te vestigen. Het inmiddels 7½ jaar gekraakte woonwerkpand aan de Arksteestraat moet wijken voor een hotel. De gemeente zegde haar medewerking hier al aan toe vóór het pand verkocht was.

De gemeente schrijft hierover in haar nota "toeristies beleid 1986-1990, dat Nijmegen niet beschikt over een groot, lukser hotel van internationale allure, bestemd voor de koopkrachtige konsument en/of internationale toerist/zakenman. Alleen Belvoir zou dit enigzins benaderen. Volgens dezelfde nota zou er ook vanuit beleggershoek behoefte zijn aan een dergelijk hotel. In de nota worden cijfers gehanteerd uit 1982, waaruit blijkt dat (het Etap was nog niet in gebruik) de bedbezetting in het "Rijk van Nijmegen 40% bedroeg. De hotels moeten het vooral hebben van de piek rond de vierdaagse.

KASINO

De eerste paal voor het kasino is in november door Dales geslagen. De bouw van het kasino is d.m.v. een versnelde procedure, artikel 19 procedure, doorgedrukt. De bouw stuitte op grote en veel bezwaren van de benedenstadbewonersters. Tegen de bouw is door tientallen mensen en organisaties uit de benedenstad bezwaar ingediend. Het mocht niet baten. De gemeente koos liever voor het grote geld en dagtoeristenes dan voor nog een beetje democratie (omzeild door de art. 19 procedure) en benedenstadbewonersters.

Speciale aandacht besteedt de gemeente aan het middeleeuws en romeins verleden van de stad. Het romeins verleden zou een plaats moeten krijgen in het hart van de stad. Ondertussen sloop de gemeente reserent opgegraven romeinse resten voor de bouw van het kasino.

GELD

Voor wie zijn deze toeristische attracties en representatieve-visitekaart-plekken nu goed? In de kaffee's, restaurants en winkels komen nieuwe mensen. Andere horeka zal veel minder van de rijke toerist merken. In de dure appartementen hoopt de gemeente de naar buiten de stad getrokken mensen met een hoog inkomen aan te trekken. Deze mensen zouden de stad op een kwalitatief hoger nivo brengen. Voor wat betreft het kasino en de horeka ed. denkt B en W dat die gunstig zijn voor de werkgelegenheid van de lager en middelbaar opgeleide mensen in Nijmegen. Die zijn er immers ten overvloed. Dat zal een mooie afvalrace worden. Voor veel mensen die nu in Nijmegen en met name in de benedenstad wonen zal het alleen maar een hoop overlast bezorgen. Wie er natuurlijk het meest baad bij hebben zijn de beleggerstersters en projektontwikkelaars-tersters.

ARKSTEE

29 maart heeft rechter van Raalte een tussenvonnis uitgesproken over de Arkstee. Om zijn gezicht enigszins te redden i.v.m. de gebeurtenissen tijdens het kort geding van 21 maart, had hij hiervoor speciaal een grote zaal in gebruik. Hij betreurde, let wel, achteraf wat er gebeurd was. Alsof hij het gedrag van zijn eigen parketwouten niet kent en zelf niet had kunnen ingrijpen. Ditmaal sprak hij tegen lege banken. Wat betreft de Arkstee; Er kan in principe ontruimd worden, maar eerst wil van Raalte vóór 12 april nog inlichtingen van b & w met betrekking tot de te hanteren ontruimingstermijn en de situatie rond Arkstee. (dit is een bepaling in de leegstandswet). Het spoedeisend belang van de eigenaar, nl. de onverzekerbaarheid van het pand, de afgegeven bouwvergunning en geen rendement zolang het gekraakt is, vond van Raalte geen reden het vonnis te vellen zonder vóór inlichtingen te winnen. Verder vond-ie de aanwezigheid van stichting Blek driehoek in het pand geen reden om niet tot ontruiming over te gaan. De

Zoals bekend wonen er in Nijmegen veel mensen uit de laagste inkomensgroepen zoals mensen zonder betaald werk en studentenes. De gemeente vindt dat er voor deze mensen, ondanks dat de groep groeit en hun inkomen steeds lager wordt, teveel voorzieningen in de stad zijn. De gemeente laat door het stimuleren van duurdere horeka en woningen in de binnenstad een groeiend deel van de Nijmeegse bevolking verrekken!!

Kraakpanden in het centrum worden door de gemeente als beeldverpestend gezien. De Westland moest zo wijken vanwege zijn beschilderde buitenkant. De aanwezigheid van kraakpanden zou het image van de stad schaden en beleggersters afschrikken. De gemeente heeft nu een lange-termijn beleid uitgestippeld, waarin kraakpanden waaronder woonwerkpanden kost wat kost uit het centrum moeten verdwijnen. Ofwel vanwege hun buitenkant of vanwege hun inhoud of een combinatie van deze twee.

stichting is zo klein dat ze vast wel ergens anders ondergebracht kon worden. Waar en hoe verteld hij er niet bij. We gaan er dus maar van uit dat Van Raalte in zijn huis nog wel een keldertje leeg heeft staan. Wat betreft de anonieme dagvaarding gaat hij er botweg van uit dat de deurwaarder z'n best heeft gedaan de dagvaarding persoonlijk af te geven. Wat dus niet gebeurd is, terwijl er wel mensen thuis waren op het moment dat de dagvaarding in de bus viel. Ondertussen hebben b&w betreffende inlichtingen al aan de rechtbank verstrekt. Ze beweren er alles aan gedaan te hebben om voorvervangende ruimtes te zorgen (terwijl ze niet ver der gaan dan tijdelijke woonruimte in Dukenburg en een vage toezegging voor groepshuisvesting), maar dat wij hieraan niet mee willen werken en het kontrakt afgebroken hebben Alweer niet waar, want over reële voorstellen hebben we altijd willen praten. De konklusie van b&w is dat er snel ontruimd moet worden in verband met verstoring van de openbare orde. Ze gaan nog verder Een citaat uit de brief van b&w; "Reeds nu voeren de bewoners actie tegen de dreigende ontruiming. Deze acties gaan gepaard met het ingooien van ruiten en bekogelen met verf of anderzins van woningen en kantoren van ondermeer de wethouder van volkshuisvesting, de eigenaar en zijn advocaat. De vrees bestaat dat de bewoners de tijd tot ontruiming zullen aangrijpen, om zich voor te bereiden op het voeren van verzet tegen de ontruiming".

Oftewel; een uit de lucht gegrepen beschuldiging aan het adres van de bewonersters, waarmee b&w de rechter wil overtuigen. Tot 8 april hebben de advocaten de tijd om op deze inlichtingen te reageren. Daarna (wanneer precies is nog niet bekend) zal van Raalte een vonnis vellen, wat eigenlijk al gevelde is, alleen de termijn van ontruimen staat nog open. De cirkel is rond : de gemeente biedt de eigenaar alle faciliteiten en hulp om de Arkstee ontruimd te krijgen. Beiden proberen hun handjes in onschuld te wassen: de eigenaar beweert nu dat het om een strijd gaat tussen de gemeente en de Arkstee, waar hij als partikulier buiten staat; de gemeente beweert dat het een zaak is tussen eigenaar en Arkstee, waar zij geen invloed op heeft. De rechter treedt op als de aloude beschermer van het eigendomsrecht en de overheid levert een bijdrage d.m.v. de leegstandswet. De Arkstee wordt dus binnenkort ontruimd. In de week van 12 april zal de uitspraak bekend zijn. Ondertussen kun je je opgeven voor de alarmlijst op telefoonnummer ; 080-240245 of even langskomen op de Arksteestraat 2; En er zijn nog talloze andere dingen te doen, dus wees KREATIEF

STRIJD MEE VOOR HET BEHOUD VAN DE ARKSTEE

STRIJD MEE TEGEN DE FLITSENDE CITY !!!!! !!

Stadscentrum in beweging!

VROUWEN EN VEILIGHEID

In de nota "Stadscentrum in beweging" is het hoofdstuk "veiligheid" opgenomen. Het hoofdstuk begint met; "Veiligheid, een conditie voor een leefbare binnenstad. Wil de binnenstad ook 's avonds na 6 uur, als stedelijke ontmoetingsplaats en als forum kunnen functioneren, dan dienen aantrekkelijkheid en veiligheid te worden verhoogd."

Vervolgens gaat het stuk in op het feit dat veiligheid een noodzaak is voor bewonersters en gebruikersters en tevens een vereiste is voor een goed wervings- en investeringsmilieu. Aandacht moet er zijn voor imagoversterking, maar, stellen de makers van de nota, om de binnenstadbewonersters- en gebruikersters een gevoel van veiligheid te geven, is meer nodig. Als voorbeeld wordt het parkeerprobleem van de binnenstad er bij gehaald???. In het stuk wordt niets geschreven over de veiligheid specifiek voor vrouwen. Omdat dit een groot gemis gevonden wordt door ons schrijven wij dit stuk.

Vrouwen in de openbare ruimte;

Vrouwen kunnen in onze samenleving moeilijk vrij en ongehinderd gebruik maken van de openbare ruimte. Buitenshuis gedragen vrouwen zich vaak onopvallend, uit angst lastig gevallen te worden 's Avonds en 's nachts wagen ze zich niet gauw op straat. Als ze dit wel doen proberen ze eenzame en donkere stukken te vermijden, waarbij ze een omweg op de koop toe nemen. Het maatschappelijke taboe dat vrouwen 's avonds en 's nachts van de straat houdt, bepaalt dat een vrouw die zich op dat uur alleen op straat bevindt eerder uitzondering is, dan regel. Omdat men ervanuit gaat dat een vrouw op dat uur voor de uitoefening van haar taken niets meer in de openbare ruimte te zoeken heeft, wordt zij juist dan tot sex-symbool gereduceerd. In de openbare ruimte veroorloven mannen zich 's avonds en 's nachts tegenover vrouwen een gedrag dat zij overdag gezien de bestaande waarden en normen niet in hun hoofd zouden halen. Omwille van hun eigen veiligheid treffen vrouwen, elk voor zich, de nodige voorzorgsmaatregelen, veel vrouwen nemen bijvoorbeeld 's avonds en 's nachts iets mee om

zich te kunnen verdedigen. Het gedrag van mannen staat hiermee in schril contrast. Zij kunnen de straat gebruiken als zij willen. De openbare ruimte is hun eigen territorium, waar zij het alleenrecht op menen te hebben. Verkrachtingen vormen het topje van de ijsberg van seksueel geweld dat tegen vrouwen gepleegd wordt. Overigens wordt in de BRD iedere 7 ½ minuut een vrouw verkracht. Verkrachtingen in openbare ruimtes vormen zo'n 30% van het totale aantal verkrachtingen. Dit soort verkrachtingen vindt heel vaak plaats met voorbedachte rade. (Naar schatting in zo'n 70% van alle gevallen). In dat licht wordt het dus des te onzinniger wanneer -zoals vaak gebeurd- gemeend wordt, dat het slachtoffer het zelf uitgelokt zou hebben. In 80% van de gevallen vindt dit seksueel geweld plaats in gebieden waar niet gewoond wordt en derhalve geen sociale controle bestaat. Het gaat hierbij om gebieden met veel winkels en kantoren, groengebieden maar ook om plaatsen met een bijzonder karakter, als tunnels en bushaltes.

Enge plekken:

Uit een inventarisatie van onveilige plekken in Nijmegen, uitgevoerd door een gemeentelijke werkgroep (van de afd. stadsontwikkeling en sociale zaken) blijkt dat de stad veel onveilige plekken kent. Vooral plaatsen waar veel kantoorgebouwen staan en ook pleinen en parken, worden als onveilig ervaren. Het is dan ook niet vreemd dat het Kronenburgerpark, de Tunnelweg, 't Stationsplein en de Oranjesingel op een resp. 2,3,5 en 7 de plaats staan van de onveiligste plaatsen (waar van er overigens 7 in en nabij het centrum liggen.).

Gemeentebeleid 1:

Zoals uit de procentuele verdeling van plaatsen waar aanrandingen en verkrachtingen voorkomen onmiddellijk valt op te maken (20% woongebied, 80% niet woongebieden), zijn naast praktische, ook meer structurele veranderingen noodzakelijk. De gemeente Nijmegen houdt zich tot nu toe vooral met praktische veranderingen bezig (en zelfs dat valt nog te bezien). In januari '87 is namelijk het initiatief voorstel "bestrijding seksueel geweld" aangenomen, dat in december '86 door een aantal leden van verschillende fracties was ingediend. In dit voorstel worden de uitgangspunten en doelstellingen van de gemeente Nijmegen met betrekking tot seksueel geweld vastgelegd en wordt het beleid van de gemeente uitgewerkt. De gemeente heeft als doelstelling ; "het voorkomen van seksueel geweld tegen vrouwen en meisjes". Onder seksueel geweld wordt verstaan: schennis van de eerbaarheid, -poging tot-aanranding of verkrachting, belediging met een seksuele oorsprong en overige zeden delikten. De gemeente voert hiertoe een "aktief" beleid op de volgende terreinen:

- voorlichting
- politiebeleid; gestreefd wordt naar de intensivering van de surveillance op de onveilige plaatsen
- bouw- en bestemmingsplannen; de gemeente dient binnen haar beleid meer en betere garanties te scheppen, dat bouw- en bestemmingsplannen op het criterium "veilig voor vrouwen" worden getoetst. Er zouden nadere eisen gesteld moeten worden bij de opzet van nieuwbouwplannen. De functies wonen, werken en recreatie zouden gemengd moeten worden
- infrastructurale en openbare voorzieningen: tav de veiligheid van infrastructurale (wegen ed.) en openbare voorzieningen moet een gemeentelijk beleid tot stand komen. Hierbij wordt oa. gedacht aan een verbetering van de openbare verlichting, veilige fiets- en wandelroutes en het vermijden van de aanleg van fiets- en voetgangerstunnels.

Gemeentebeleid 2:

Het bovenstaande lijkt heel wat, maar wanneer je de nota "stadscentrum in beweging" doorbladert, blijkt dat er van die mooie woorden in de praktijk niets terecht komt. In deze nota noemt de gemeente veiligheid een belangrijk aandachtspunt, maar dit moet je dan vooral zien in het kader van Nijmegen als flitsende city, veiligheid vooral dus voor rondhuppelende toeristen en zakenlui.

Al eerder werd in dit stuk gezegd dat plekken waar veel kantoren staan als onveilig worden ervaren en dit ook werkelijk zijn. Tunnelweg, Oranjesingel en Stationsplein zijn nu al plaatsen waar veel zedendelicten worden gepleegd. Redenen hiervoor zijn oa. dat de kantoren 's avonds verlaten zijn en er dus geen sociale controle is. Voor de Oranjesingel geldt ook nog dat je vanaf de grote weg niet zichtbaar bent door de ventweg. Wanneer je de plannen van de gemeente mbt. deze plaatsen bekijkt, voorspelt dit voor de toekomst niet

haar lastig vallen behoorlijk groot is. Aan dit feit wordt geen aandacht besteed in het gemeentebeleid, wel aan de gastvrije sfeer in de stad (dit weer in verband met de positieve beeldvorming), die ervoor moet zorgen dat de stad ook 's avonds en 's nachts leefbaar wordt. Dit leefbaar maken wordt blijkbaar gezocht in het verstedelijken van pleinen, het stellen van hoge eisen aan architectonische vormgeving van nieuwe bouwprojecten en het meer tot hun recht laten komen van stilteplekken in het centrum.

De veiligheid in de binnenstad moet vergroot worden, dit wordt in een adem genoemd met het terugdringen van de criminaliteit en het onmogelijk maken van kraken. De negatieve beeldvorming over de kwaliteit van het stadscentrum moet veranderen, noemen ze dat met een mooi woord. Maar aan de specifieke positie van vrouwen wordt geen woord besteed. Toch wel vreemd, als je bedenkt dat de gemeente hierin een "actief" beleid zou voeren. Maar in de nota staan nog meer plannen die lijnrecht tegenover het zogenaamd actieve beleid mbt. bestrijding van seksueel geweld staan.

veel beters. De gemeente beschouwt het stationsgebied, de singelgorde, valkhof en de omgeving rond het Kronenburgerpark namelijk als belangrijke kantoomilieus, waar bouw van kantoren gestimuleerd moet worden. Dit houdt in dat het hier voor vrouwen alleen maar onveiliger zal worden. De gemeente houdt zich dus absoluut niet aan haar eigen beleidsnota, waarin wordt voorgesteld dat nieuw te bouwen projecten op het criterium "veilig voor vrouwen" getoetst moet worden.

Horeca:

Ook gebieden waar veel horeca is, worden door vrouwen als onveilig ervaren. De gemeente stelt in haar plannen dat de horeca uitgebreid moet worden. Ze denken daarbij aan Kelfensbos, Stikke Hezelstraat, Ganzeheuvel, de straten vanaf deze plekken naar de Waalkade zelf. Dit betekent dus dat de stad alleen maar onveiliger wordt, want uit onderzoek is gebleken dat de kans dat vrouwen op deze plaatsen te maken krijgen met mannen die

Meer licht in deze zaak:

Verbeteringen van plaatsen die eng gevonden worden, zou je kunnen zoeken in:

- meer en betere verlichting. Dit geldt niet alleen voor fiets- en voetpaden, maar ook voor tunnels, bushaltes, parken, parkeerplaatsen en stegen.
 - het overzichtelijker maken van enge plekken. Dus geen gescheiden fiets- en voetpaden in tunnels en het drasties snoeien in groenstroken langs zulke paden. Dit zou ook moeten gebeuren langs paden in parken. Het is erg belangrijk dat je mensen ziet aankomen. Voet en fietspaden zouden ook vlak langs woningen moeten lopen en zo min mogelijk langs kantoorpanden, braakliggende terreinen en hoge flats, waarvan de onderste verdieping als schuren worden gebruikt. Ze zouden ook zo dicht mogelijk bij openbare voorzieningen moeten liggen en uiteraard niet door hoge struiken van het zicht onttrokken mogen worden.
 - In- en uitgangen verbreden. Dit gaat vnl. op voor parken en parkeerplaatsen. Ook de hoeveelheid in- en uitgangen zouden vergroot moeten worden.
- Bij tunnels en poorten zal dit meestal onmogelijk zijn, maar er kan wel voor gezorgd worden, dat de in- en uitgangen overzichtelijker worden, door alweer het groen laag te houden, beter te verlichten en woningen te plaatsen.

De veiligheid van vrouwen 's avonds en 's nachts op straat is in eerste instantie afhankelijk van de nabijheid van andere mensen. Het bestaan van sociale controle draagt ertoe bij dat men zich eerder houdt aan bestaande normen en waarden, maar daarmee is het seksueel geweld tegen vrouwen nog niet uit de wereld. De nacht blijft voor vrouwen taboe als er geen structurele veranderingen komen.

Tot slot willen we nog even de "fantastiese oplossing" vermelden waarmee de dienst stadsontwikkeling kwam aandragen. Namelijk, een aantal stegen en kleine staatjes af te sluiten 's nachts, en 's avonds en meer politie te laten surveilleren in en om het Goffert- en het Kronenburgerpark.

GEEN FASCISTEN OP DE STRAAT

Delft, 5 april 1988.

Vanavond staan wij hier om duidelijk te maken dat racisme en fascisme niet te tolereren zijn.

De Centrum Demokraten (C.D.) willen een herdenking houden bij het kafé " het Koetsiertje". De Centrum Demokraten willen dat deze herdenking bestaat uit:

- een toespraak van Janmaat
- een kranslegging
- 5 minuten stilte

In kafé " het Koetsiertje" zijn 5 jaar geleden 6 mensen doodgeschoten. Dat de dader van turkse afkomst was, is voor de Centrum Demokraten reden om een herdenking te houden. Dit, ook als antwoord op de jaarlijkse herdenking van de racistiese moord op Kerwin Duinmeijer. Met alle respect voor de doodgeschotenen vinden we dat racisten zich niet mogen organiseren om in vergadering bijeen te komen, te demonstreren of herdenkingen te houden.

Vrijheid van organisatie van Centrum Demokraten en andere racistiese groeperingen is een legitimering van racistiese politiek. Zolang deze groeperingen bestaan is verzet noodzaak!

Vandaar dat wij hier staan om deze herdenking te verhinderen. De burgemeester van Delft, van Walsum, heeft de herdenking van de Centrum Demokraten verboden. Dit op grond van de te verwachten wanordelijkheden. De burgemeester verwacht dat hij de Centrum Demokraten niet kan beschermen tegen mensen die deze herdenking volstrekt onaanvaardbaar vinden.

Géén uitspraak op grond van racisme !

Van een gemeente die zegt een anti-diskriminatie beleid te voeren, verwachten wij een verbod op grond van racisme.

Dit omdat racisme en fascisme niet te tolereren zijn.

Dit omdat vele groepen en personen zich bedreigd voelen / worden door de politiek van de Centrum Demokraten.

DELFT LAAT ZIEN TEGEN RACISME EN FASCISME TE ZIJN !

In Delft:

Anti-fasciste(s/n), Belangenraad Migranten, D.W.H.Delftse werkgroep homoseksualiteit, C.P.N., bestuur Eland, bestuur Stichting Filmhuis, Korenbeurs, A.B.O.P., Kraakgroep, Stichting Meldpunt Rassendiskriminatie, muziekgroep Koorts, medewerksters van comité Vrouwen in de bijstand, buro opbouwwerk, ONdeugd homojongeren organisatie, Code, Stichting Blijf van m'n lijf, Planwinkel, R.S.P., Roze Front, Studium Generale, Sranti, dagelijks bestuur Stichting stedeband Delft-Esteli, Taalschool Anderstaligen, P.P.R., P.S.P., V.S.S.D., Vrouwenhuis, PVDA Vrouwenradio, Vrouw en Werk, Wereldwerkplaats, Latijns Amerikaans cultureel centrum, Italiaanse en Spaanse Sociëteit, Ger Zuurdesem.

In Den Haag:

Drukkerij de Bijstand, Haags vrouwensteunpunt, H.T.I.B. Turkse arbeiders beweging, koffiehuis Blau, medewerksters Vrouw en Werk, de Nieuwe Aanpak, Schep je eigen werk, de Zwarte. Boekwerk Rotterdam, Ultimatum Amsterdam. AFFRA Amsterdam, Meldpunt Utrecht tegen diskriminatie.

GEEN FASCISTEN OP DE STRAAT

links het pamflet dat afgelopen dinsdag 5 april uitgedeeld is in Delft bij de actie "geen fascistten op de straat". Aanwezig waren er zo'n 600 mensen.

Dinsdagavond hebben we tussen kwart over 7 en half 9 op het stationsplein gestaan. Er zijn geen fascistten geïdentificeerd. De volgende middag is er toch een krans gelegd door de Centrum Demokraten. De krans heeft er een korte tijd gelegen. Rond etens-18.00 uur is er gebeld naar het anti-fascisten telefoonnummer met de volgende opmerking: "mooi, hè, die krans" en "dat doen we voortaan altijd, een dag later bij vooraf aangekondigde acties".

Het blijft belangrijk om voor dit soort dingen de straat op te gaan, om te laten zien dat veel mensen tegen racisme en fascistie zijn. Wat hebben we deze week weer eens gemerkt:

- Veel mensen vinden dat je de Centrum Demokraten en aanverwante groeperingen moet dood zwijgen. Als je er maar geen aandacht aan besteedt, dan komt het vanzelf allemaal weer goed.
- De burgermeester heeft de herdenking van de Centrum Demokraten toch verboden, dus waarom zou er dan nog wat moeten gebeuren.
- Vertrouwen in parlementair gedoe dus.
- Het wordt door 'n bepaalde groep mensen georganiseerd, dus.... "het loopt allemaal uit de hand" "dat wordt knokken" "er worden stenen gegooid" "je kunt er wel heengaan, maar om nou de herdenking echt te verhinderen" "als jullie beginnen te provoceren, dan kan ie niet" "we verwachtten van jullie garanties dat het rustig blijft". Een klein skala van vooroordelen, naïviteit en domheden.

-De politiek doet niks. In Delft waren de politieke partijen allang op de hoogte maar ze hebben er niets mee gedaan. Zelfs een pamflet ondertekenen kost ze al moeite. dat de politiek niets doet is niet verwonderlijk, want de Centrum Demokraten zijn nog steeds niet verboden. Legitimering van racistiese partijen komt regeringen goed uit. Racistiese politiek wordt als normaler ervaren door ze een legitieme status te geven. Het wordt ook gebruikt om verzet tegen de overheid te kanaliseren, te sturen en om te zetten in haat tegen alles wat afwijkt van "normaal". (potten, flikkers, buitenlanders). Thatcher doet dit en de Nederlandse politici doen dit met b.v. haar racistiese toelatingsbeleid. De Nederlandse politiek heeft ook nog nooit iets gedaan met het verdrag van de V.N. Nederland heeft zich nl. in 1971 verplicht bij verdrag om racistiese organisaties onwettig te verklaren en te verbieden. een verdrag staat

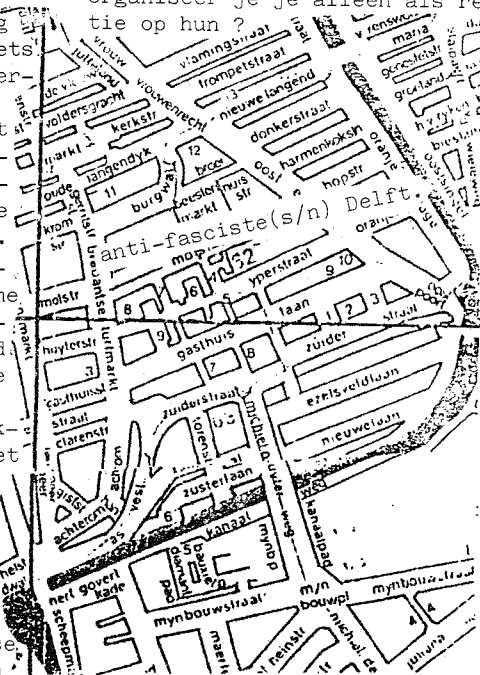
boven alle wetten, regelingen en besluiten, terwijl de grondwet het parlement niet bindt. Iedere overheidsinstantie moet zich aan het verdrag houden: alle rechters, alle lichamen met verordenende bevoegdheid (gemeentes bijv.), alle bestuursinstanties.

De aktievorm van 5 april was:

1. tegendemo is van te voren aangekondigd.
2. breed: zoveel mogelijk mensen optrommelen om te komen.
3. groeperingen het pamflet laten ondertekenen.
4. de kracht van de demo zat in de hoeveelheid mensen.

Een diskussie over andere aktievormen zou niet slecht zijn. We vragen ons het volgende af.

- zouden er een volgende keer weer zoveel mensen komen, als men verwacht dat de Centrum Demokraten en aanhang toch niet durven te komen?
- en als je dan met minder bent, ben je dan bereid tot een direkte konfrontatie?
- moet je je laten leiden of de Centrum Demokraten wel of niet komen?
- organiseer je je alleen als reactie op hun?

Werden op 5 april in Delft gesignaleerd. Herken je ze, laat het ons dan weten. AF-Delft Postbus 3154, 2601 DD Delft.

Samen tegen alle vormen van racisme

ANTI-LE PEN-DEMO IN LILLE

19 APRIL

Met de presidentsverkiezingen in Frankrijk op 24 april, eerste ronde, in het vooruitzicht is fascistische leider Jean Marie Le Pen met zijn Front National bezig met een verkiezingscampagne langs grote steden in Frankrijk. Dit gebeurt echter niet ongestoord. Overal waar Le Pen mensen mobiliseert voor zijn manifestaties/demonstraties, organiseren anti-fascistische groepen tegendemonstraties. Zo vond op 18 maart een manifestatie plaats in Nantes, van 4000 mensen die tegen het bezoek van Le Pen demonstreerden. Dit aantal was hoger dan verwacht en evenaarde het aantal fascistische. Op 19 april komt Le Pen in Lille (Rijsel) in Noord-Frankrijk. Daar zal hij op de beurs z'n voorlaatste meeting voor de verkiezingen houden om 20 uur. Er worden minstens 5000 fascistische verwacht. Twee radikale anti-fascistische groepen uit Lille, de SCALP, (Section Carrement Anti Le Pen) en de CRAFAR, (Comité de Resistance Anti-Fasciste et Anti-Raciste), organiseren een tegendemonstratie in het centrum van de stad. Ook groepen uit Duitsland, België zijn gevraagd te komen. Van onze kant worden zo'n 4000 mensen verwacht.

DE ZWARTE 14

De demo vertrekt om 18.30 uur en komt niet langs de plek waar Le Pen z'n manifestatie houdt, maar wel in de buurt. Het ligt niet in de bedoeling deze manifestatie te verhinderen. Een vrachtwagen met muziekgroepen zal onze demo begeleiden. Het wordt een bonte stoet met veel spandoeken, vlaggen, ed. (meenemen!). Konfrontaties worden echter niet uitgesloten. Verder is reeds voor een advocaat in Lille gezorgd. De laatste informatie zal in de bus gegeven worden. Er gaat een bus (of twee?) naar Lille vanuit Amsterdam. Dinsdag 19 april. verzamelen: 09.30 uur museumplein vertrek : 10.00 uur precies terug : vroeg de volgende ochtend kosten : f 20,- Mensen uit Amsterdam moeten zich vooraf opgeven bij Slagerzicht, Albert Cuipstr. 8-10, en vooraf betalen. Mensen buiten Amsterdam kunnen opbellen 020-644117 om door te geven hoeveel mensen meewillen.

SECTION CARREMENT ANTI-LE PEN

DAT JE JE VERWEREN MOET ALS JE NIET WILT ONDERGAAN, DAT ZUL JE TOCH INZIEN (Brecht)

de honger naar een ander leven
de hartstochtelijke wil om de heerschappij
van de ene mens over de andere
definitief te beëindigen
schept de solidariteit
die hun bolwerk van macht
zal doen ineenstorten.

23 APRIL 1988, INTERNATIONALE AKTIEDAG TEGEN RACISME

Begin februari van dit jaar, kwamen uit een groot aantal Europese landen vertegenwoordigers/sters van anti-racistische en anti-fascistische groepen op een kongres in Stockholm bijeen; Searchlight en Anti-fascist Action uit Londen, Anti-fascistisch-Action uit Berlijn, SOS-racism uit Frankrijk en verder mensen uit Denemarken, Zweden, Noorwegen en België. Het was een breed gezelschap, variërend van parlementair tot buitenparlementair. Helaas was er niemand uit Nederland.

Na het uitwisselen van informatie over de stand van zaken in de verschillende landen, kwam men tot een konstatering die eigenlijk wel voor de hand ligt, maar ook eens uitgesproken dient te worden: 'burgerlijke racistische partijen, organisaties en fascistische militanten werken op Europees nivo steeds meer samen, ze coördineren hun activiteiten en ondersteunen elkaar (financieel, ideologisch, etc.).

De konklusie die de deelnemers/-sters dan ook trokken na afloop van het kongres, was de volgende: 'Tot een effectieve bestrijding van racisten en fascistten komen we alleen als ook wij ons internationaal organiseren. Zodat we inzicht verwerven in de kontakten, methodes en structuren van rechts en extreem-rechts om zo gezamenlijk acties tegen hen te kunnen ondernemen.

Woede en verontwaardiging beroerde de anti-racistische beweging in Nederland toen het erop leek dat Le Pen een bezoek zou brengen aan zijn soortgenoten van CP en CD. Het is terecht dat we daartegen geprotesteerd hebben, maar het is onvoldoende om ons alleen druk te maken over de situatie hier in Nederland.

Al jaren lang zit extreem-rechts in Frankrijk stevig in het zadel, binnenkort vinden de Franse presidentsverkiezingen plaats. Dit gebeurt in twee rondes; de eerste is op 24 april a.s. en de tweede op 8 mei. Le Pen neemt hieraan deel, als kandidaat voor het Front National (FN).

Het kongres in Stockholm onderkende de enorme macht die het FN de laatste jaren heeft opgebouwd in Frankrijk. Daarom heeft men de dag voor de presidentsverkiezingen (1e ronde), 23 APRIL A.S. uitgeroepen tot een Europese aktiedag tegen racisme! De Franse anti-racistische en anti-fascistische beweging heeft onze steun hard nodig in hun strijd tegen wat

een voorlopig dieptepunt dreigt te worden in de naoorlogse politieke verhoudingen.

Hieronder volgt een stuk uit de oproep van de Franse landelijke anti-fascistische coördinatie. Wij halen dit aan, omdat het volgens ons goed weergeeft hoe noodzakelijk een internationale anti-racistische beweging is. De oproep: "Het Front National, opgericht op 5 okt. 1972, ontstond uit afsplitsingen van de opgeheven 'Ordre Nouveau' (de Nieuwe Orde). Vandaag de dag heeft het FN ongeveer 35.000 leden, meer dan twee miljoen kiezers, 10 Europese parlementsleden, 135 provinciaal bestuurders en 33 parlementsleden. Het FN is een stevige faktor in de Franse politiek.

Het fenomeen Le Pen:

Na een jaar de regering gevormd te hebben ('81/'82), begon de coalitieregering van socialisten en kommunisten in juni '82 met een nieuwe, harde en repressieve politiek: - kapitalistische herstructurering van de economie (mn. de metaalindustrie en de mijnbouw); - uitbreiding van de werkloosheid (twee miljoen in '82), - het toestaan van reaktionaire, katholieke scholen, - een nieuwe 'veiligheids' politiek, - intensivering van de vluchtelingenpolitiek oa. door het sluiten van de grenzen en de jacht op zg. 'illegalen'.

Deze nieuwe en harde repressieve politiek van socialisten en kommunisten maakte de weg vrij voor het FN. Het FN kon geruggesteund zijn verwerpelijke 'oplossingen' propageren. Het is duidelijk dat de tendenzen in de media (hetzes tegen de stakers/-sters in de autoindustrie, de gelijkstelling van buitenlandse mensen aan misdadigers, de ondersteuning voor de nieuwe 'veiligheids'-maatregelen en de strengere naleving van de vreemdelingenwetgeving, waardoor er meer uitzettingen plaatsvinden; gevangenen-kampen voor vluchtelingen worden opgezet; gezinsherenigingen onmogelijk gemaakt worden), die politieke elementen omvatten, die het FN toestond om zijn meest reaktionaire ideeën over bovengenoemde thema's te legitimeren.

Het FN propageert het Frankrijk van Vichy (vrijplaats voor kollaborerende Fransen gedurende WO-II) en van de OAS (een rechtse terreurgroep ten tijde van de Algerijnse bevrijdingsoorlog). Het Frankrijk van hen die de christelijke, westerse 'beschaving' gloriëren; het mannelijke, het leger, het werk, de orde en tucht. Maar ook het Frankrijk van de katholieke-mis-in-het-latijn, van het kolonialisme en het neo-kolonialisme én het Frankrijk van een 'zuiver'-geneties-ras. Het Frankrijk waarin uiteindelijk geen plaats zal zijn voor vakbonden, vooruitgang, abortus, homosexualiteit, joden, Arabieren, en Afrikanen.

Linkse en rechtse reacties op het FN: extreem-rechts wordt niet alleen door het FN gevormd, zowel kwa propaganda, krantjes en bladen (Présent, National-Hebdo, Aspect de la France), als in acties (MNR, CLAN, skinhead-rekrutering, FANE, SOS-France, Ridders van Roubaix, etc.) staan ze niet alleen. Het succes van deze fascistten ligt hierin, dat ze erin geslaagd zijn een samenwerkend en militant systeem op te zetten met daarnaast de steun van 'zachtere' socio-professionele organisaties. Allemaal organisaties die gevormd worden door de 'goede Fransen'. 'Goede Fransen' die zich meer en meer manifesteren door acties en misdaden tegen buitenlanders/-sters, stakende mannen en vrouwen en tegen linkse militanten. Gezien de stabilisatie van het kiezersaandeel voor het FN en de opkomst van andere extreem-rechtse groepen, kunnen wij de houding van de politieke partijen alleen maar afwijzen; een houding die tot voor kort in het FN slechts een kleine bosbrand zag. De politieke coalitie tussen rechtse parlementaire partijen en het FN in provinciale staten en in enkele steden, toont overeenkomsten in ideeën en methodes.

Wat is het verschil tussen een toespraak van Le Pen en het terugzenden van een vliegtuig vol Malineze vluchtelingen door de regering? En wat te denken van de 'veiligheids'-politiek en smerissen die kunnen moorden onder de protektie van de minister van Binnenlandse Zaken, de heer Pasqua? De overgang van conservatieve politici naar extreem-rechts (Le Chevalier van het UDF naar FN en Chauviere van RPR naar het FN) of in tegenovergestelde richting (de overloop van Madelin en Longuet van Occident naar het UDF). Dit alles is vrij logies binnen een systeem waar reaktionaire politici de dienst uitmaken. Dit alles helpt mee om het FN een geaksepteerd, burgerlijk gezicht te verlenen. De socialistische partij gebruikt het FN om de rechtse partijen te splitsen en te verslaan. Maar laten we niet vergeten dat parlementair links begonnen is met akties te ondernemen waarmee men de immigratie van buitenlanders/-sters kon stop zetten, begonnen is met het opzetten van kampen voor vluchtelingen en asielseeker/-sters. De kommunistiese partij heeft, met hun weigering het fascistiese gevaar te onderkennen, een grote bijdrage geleverd aan de opleving van nationalistiese ideologieën. Zelfs als vandaag de dag parlementair links zich probeert te manifesteren als anti-Le Pen, met name met het oog op de a.s. presidentsverkiezingen, kunnen en mogen wij ons niet achter hen scharen of meewerken aan hun strategieën.

Laten wij Le Pen bij het historische vuilnis zetten! Om iets tegenover de strategie van Le Pen in de pers en op straat te stellen (legale demo's, politieke bijeenkomsten, offensieve demo's, ed.) moeten wij hem de bodem onder zijn voeten wegslaan en die zelf bezetten en in bezit nemen. Het is noodzakelijk radikale en spektakulaire akties te organiseren in iedere stad. Tegen Le Pen, het FN en andere extreem-rechtse initiatieven! (einde van citaat uit de oproep van de landelijke franse anti-facistiese koördinatie)

kraties. Ze scheppen een brede, reaktionaire publieke opinie, waardoor de staat nog meer racistiese maatregelen kan doorvoeren. De neo-nazigroepen richten zich, als uiting van hun toenemende kracht, nu ook op linkse vakbonden en andere linkse organisaties. De konfrontaties nemen de laatste tijd in hardheid en aantal toe. Hierdoor wordt duidelijk dat het bestrijden van fascistiese groeperingen alleen, niet genoeg is. Het is een strijd die we al vijf of zes jaar voeren. Meer nog zal op anti-racistiese basis geprobeerd moeten worden om hun smerige ideologieën en praktijken te ondermijnen"

Ook in Nederland is vanaf de opkomst van de CP en CD door veel mensen aktie gevoerd om ervoor te zorgen dat deze klups zich niet zouden kunnen organiseren en uitbreiden. Folder-akties en andere wervingskampagnes van CP en CD werden tegengegaan, vergaderingen werden verstoord en onmogelijk gemaakt, demonstraties zijn verhinderd en zo goed mogelijk trachtte men informatie over structuren en aktiviteiten te achterhalen. En nog steeds zijn er groepen aktief bezig het racisme en facsisme, in welke vorm dan ook, in Nederland te bestrijden. Dat maakt het een belangrijke 'deel'-strijd met een lange adem.

Toch zijn er veel twijfels en onzekerheden over de tot nu toe gevoerde strategie van deze strijd. CP, CD en aanverwante klups blijven zich organiseren. Ze zitten nog steeds in gemeenteraden, provinciale staten en nog steeds kondigen ze openlijk hun manifestaties en demonstraties aan. Tot nu toe zijn wij nog steeds niet in staat gebleken om meer te kunnen doen dan reageren op hun initiatieven. We tasten nog steeds, in het duister als het gaat om exakt weten, waar en hoe zij zich organiseren. En dat geldt niet alleen voor de hierboven genoemde CP en CD. Helaas konstateerden we recentelijk de openlijke toename van groepen fascistiese skins in de binnenstad

DE SITUATIE IN NEDERLAND

Bovengenoemde weergave en analyse van de politieke verhoudingen in Frankrijk, zijn ook van toepassing op de nederlandse situatie. De samenhang tussen een kapitalistiese crisis, de opkomst en bloei van racistiese en seksistiese ideologieën (de zgn. 'morele herbewapening', de 'kriminaliteits'-diskussie in pers en politiek en de (ont-)houding van parlementair links, resulteren in een akseptatie van fascistiese en racistiese 'oplossingen'. Het besef dat er weinig verschil bestaat tussen de voorstellen en ideeën van Janmaat cs. en het gevoerde beleid van Korte van Hemel/Korthals Altes.

Een berlijnse anti-facist verwoordt het als volgt: "De funktie van neo-facistiese partijen ligt in hun samenspel met de staat; door hun bestaan lijkt de politiek van de staat minder fascisties en meer demo-

van Amsterdam. Waar en hoe ze bij elkaar komen, evenals waar ze wonen, is onduidelijk. Bijna onopgemerkt konden 150 vnl. nazi-skins uit heel west-europa in Amsterdam bijelkaar komen voor het bijwonen van een ska-muziek konsert in de Melkweg.

Nog moeizamer organiseren we de tegen-akties, wanneer het gaat om het racisme van de overheid. Skin-racisme met zijn moorden op Kerwin Duijnmeijer en Michael Poyé. Burokraties racisme verantwoordelijk voor de 'zelf'-moorden van een Koerd en een Tamil na een overheidsbeslissing om hen uit Nederland te zetten. Deze laatste 'variant' schokt niet minder. De feitelijkste dreiging is werkelijkheid geworden; de 'gewone' politiek heeft het 'ongewone' racisme van CP en CD overgenomen. In vreemdelingenwetgeving, politieverordeningen en stelselherzieningen vindt het racisme van de staat zijn uitdrukking:

- gedwongen huisvesting van Molukse mensen en zigeuners met als doel hun identiteit te breken.
- gedwongen internering van de huidige asielzoekers en vluchtelingen, onder mensonwaardige omstandigheden, in kampen en pensions.
- gedwongen registratie van zigeuners en buitenlandse werknemers/-sters en hun familieleden, vluchtelingen en asielzoeker/-sters.
- een vluchtelingenbeleid dat zich kenmerkt door bijzonder hoge afwijzingspercentages (95 %).
- het oogluikend toezien hoe de vreemdelingenpolitie in samenwerking met de luchthaven Schiphol een eigen toelatings- en uitzettingsbeleid vorm geeft.
- het weigeren van zelfstandige verblijfsvergunningen aan vrouwen en jongeren.
- legitimatieplicht voor buitenlanders/-sters, met een toenemende kontrôle door politie en vreemdelingendiensten op straat en in het openbaar vervoer.
- legitimatieplicht ook bij rijks-, gemeente-, en semi-overheidsinstellingen (ziekenhuizen, GAK, etc.).
- 'vreemdelingen'- 'bewaring' ofwel gevangenneming van een ieder die niet kan bewijzen dat hij of zij hier legaal woont of werkt. Gevangenneming zonder enige vorm van rechtsbijstand.
- invoering van het woonlandbeginsel in verschillende regelingen.
- de politiemoorden op E. Atteliede en L. Gorrison.
- razzia's op zgn. 'illegalen' dmv. invallen in turkse en marokkaanse koffiehuisen, op straat, in het openbaar vervoer en in woonwijken met relatief hoge percentages buitenlandse bewoners/-sters.
- het oppoetsen van de oprotpremie tot een normale, fatsoenlijke beleidsmaatregel.
- het voeren van een racistiese bevolkingspolitiek, met de onvrijwillige sterilisatie van buitenlandse vrouwen als extrema.
- de financiering van onderzoek op het gebied van de bio- en genetechnologie, met als uiteindelijke doelstelling, het verkrijgen van de kontrôle over de voortplanting. Om zo ekonomies 'onproduktieve' bevolking groepen te kunnen uitroeien.

Daarom vertrouwen wij niet op de door hen aangedragen analyses en 'oplossingen'. Wij stellen de politiek van de regeringspartijen, de oppositie tot en met klein links medeverantwoordelijk voor de toename van het openlijk fascisties en racisties geweld én voor het door hen gelegaliseerde racisme.

RACISME IN INTERNATIONAAL VERBAND

Vroeger heette het kolonialisme; de openlijke onderdrukking en uitbuiting van de bevolking van de 'derde'-wereld. De geschiedenisboeken doen ons geloven dat zij gedekoloniseerd en bevrijd zijn, ze zouden zelfbeschikkingsrecht hebben verkregen, door ons gewaarborgd in de internationale verdragen van de Verenigde Naties en aanverwante organisaties.

Niets is minder waar. Nog steeds worden mensen in de 'derde' wereld indirect door ons bestuurd, uitgebuit en onderdrukt. Door nationale staten, als de VS, Israël, Zuid-Afrika, etc. en door internationale instanties als de Wereldbank, het Internationale Monetaire Fonds, de VN, de diverse militaire allianties, de multinationals in samenwerking met de banken en ekonomiese samenwerkingsverbanden als de Commonwealth en de EEG.

Deze uitbuitings- en onderdrukkingsverhoudingen zijn niet alleen gebaseerd op ekonomiese uitgangspunten. De verhoudingen zijn ook verankerd in konservatieve ideologieën. Ideologieën die ons vertellen hoe de wereld te verdelen in 'ontwikkeld' en 'onderontwikkeld'. Ideologieën die vrouwen en kinderen plaatsen in de door mannen voor hen bedachte gevangesen van het huishouden, het huwelijk, de school, de onbetaalde arbeid, de 'liefde' en de seksualiteit en het daarmee gepaard gaande geweld.

En het beperkt zich nu niet meer tot die gebieden die zich bevinden in de door ons benoemde 'derde' wereld. Was het seksisme altijd al wereldwijd, met de nieuwe internationale arbeidsverhoudingen, is ook het racisme wereldwijd geworden.

Naast een 'derde' wereld kreëren west-europese landen nu hun eigen 'eerste- en tweede rangs'-burgers netjes verdeeld in eerste en tweede generatie.

Maatregelen om de binnenlandse overheersing van wit over zwart, kapitaal over arbeid en man over vrouw te konsolideren. En om elk risico van een evenwichtsverstoring te voorkomen, gooien we de nationale grenzen dicht voor mensen van buiten europa dicht en leggen we een 'sanitaire gordel' om west-europa heen. En welk instrument dient hier beter, dan de Europese Gemeenschap (EG)?

Europese Gemeenschap: de nieuwste campagne van deze organisatie krijgt gestalte in de actie 'Europa, open grenzen in 1992'. De al reeds 40 jaar geleden ingezette 'europese eenwording' moet nog een stap naderbij gebracht worden. Sloten EG-landen reeds eerder handels-, militaire, en juridiese verdragen, in 1992 moet uiteindelijk het 'vrije' verkeer van personen en goederen binnen europa, geregeld zijn. Ter perfektionering van de kapitalistiese produktie en de imperialistiese machtsverhoudingen. Daartoe heeft men reeds de volgende maatregelen bedacht:

- het aanbrengen van een zg. 'sanitaire gordel' rondom europa dwz. het sluiten van de grenzen voor alle soorten vluchtelingen en asielzoekers/-sters van buiten europa.
- het opzetten van een perfekt registratiesysteem met behulp van europese paspoorten gekoppeld aan persoonsgebonden sociale-fiscale nummers, identiteitskaarten, verblijfsvergunningen en visa.
- het verscherpen van de nationale vreemdelingenwetgevingen en een europees op elkaar afgestemd toelatings- en uitwijzingsbeleid.
- een europees justitiebeleid dat zich mn. zal moeten bezighouden met de bestrijding van buitenparlementaire linkse groepen en personen.

En zo dient de 'europese eenwording' als dekmantel voor een rigide bevolkingspolitiek, gebaseerd op de peilers van racisme en fascisme.

Het is dan ook niet verwonderlijk dat de recente aandacht voor bio- en genetechnologiese ontwikkelingen gematerialiseerd wordt in miljarden-verslindende EG-projekten. Europees samenwerkende bedrijven, universiteiten, en onderzoeksentra mogen zich verheugen in de ruime mate van belangstelling die de europese lidstaten van de EG voor hun projekten aan de dag leggen. En helemaal in de eveneens zeer ruime financiële vertaling hiervan. Maar er zal iets voor terug moeten komen. De totstandkoming van een bruikbaar 'genenpaspoort' bijvoorbeeld. Een paspoort dat persoons- en familiegebonden is.

Hierin zal afleesbaar moeten zijn welke fysieke, mentale en maatschappelijke 'gebreken' de eigenaar/eigenares in zijn of haar genen draagt. De gegevens in zo'n genenpaspoort bepalen straks wie er wel of niet zullen worden toegelaten tot de arbeidsmarkt, het verzekeringswezen, het stelsel van sociale voorzieningen, het onderwijs, de gezondheidszorg en uiteindelijk zal het bepalen wie zich wel of niet zullen mogen voortplanten. Maatschappelijke ongelijkheid wordt hierdoor gereduceerd tot een biologisch beginsel; wie niet het juiste gen of de juiste genenkombinatie in zijn of haar cellen heeft (vroeger noemde men dit gewoon ras), ligt eruit. Uitsluiting van alle maatschappelijke goederen en processen, sociale marginalisering, deportatie en wie weet uiteindelijk de 'endlösung' zijn de mogelijke gevolgen voor die bevolkingsgroepen die voor het kapitalisme niet meer winstgevend zijn.

Natuurlijk kan de realisatie van bovengenoemde ontwikkelingen in Europees verband onder de huidige maatschappelijke verhoudingen niet zonder de steun van extreem-rechts. Extreem-rechts dat op nationaal nivo de paden effende voor racistiese overheidsmaatregelen. En dat op Europees nivo de weg moet vrij maken voor een west-Europese versie van apartheid.

De maatschappelijke en politieke gevolgen zullen enorm zijn. Vijftig jaar nadien staan we opnieuw voor de wetenschap dat het gebeurt. Veel mensen willen dit niet beseffen. En dat hiertegen weinig concreets wordt ondernomen, die gedachte is onverdragelijk. Vastbesloten en continue verzet van velen is noodzakelijk om greep te krijgen op mechanismen en processen die buiten ons om lijken te gaan, maar die weldegelijk ons bewustzijn zullen veranderen. Vrijblijvendheid en het anoniem afschuiven van verantwoordelijkheid voor gemeenschappelijk verzet zullen onze overwinning niet naderbij brengen. Continuïteit, onderling vertrouwen en solidariteit zijn onze waarborgen tegen ideologische en materialistische aanvallen van de heersenden. En door de strijd hiertegen prakties aan te gaan zullen uiteindelijk ook de vrijblijvendheid en de onverschilligheid worden overwonnen.

Voor ons is het duidelijk: we hoeven niet te vertrouwen op de door de gevestigde politiek ontwikkelde 'oplossingen' voor de zoveelste crisis van het kapitalistische systeem. Racisme, sexismen en fascisme zullen we zelf moeten bestrijden. Op onze eigen voorwaarden, buitenparlementair en met onze eigen middelen.

DAAROM ROEPEN WIJ OP OM 23 APRIL A.S. MEE TE DOEN AAN DE INTERNATIONALE AKTIEDAG TEGEN RACISME!

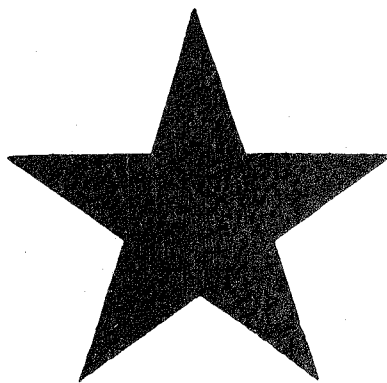
Met akties gevoerd op jullie eigen voorwaarden en met jullie eigen middelen, zodat de bevrijding van alle vormen van uitbuiting en onderdrukking een stap dichterbij zal komen, om uiteindelijk voorgoed de wereld uitgehouden te worden!

AMANDLA !

BEVRIJDING OP ALLE FRONTEN !

INTERNATIONALE SOLIDARITEIT IN AKTIE !

Anti-Fascistische Aktie
Amsterdam

TOTALO geïsoleerd

EINZELHAFT IM KZ HERZOGENBUSCH

Oftewel, afzondering in de
bunker van kamp Vucht

Een bericht uit de jeugdgevangenis "Nieuw Vosseveld". Deze barakken zijn gebouwd door de Duitsers in de oorlog en diende als doorvoerkamp voor de Joden en o.a. als kamp om werkweigeraars (mensen die weigerden in Duitsland te werken) discipline aan te leren. Eén van de door "hun" gebruikte methodes was EINZELHAFT (afzondering of isolatie) in de bunker. Er is weinig veranderd, de hygiëne is beter geworden, en de lijfstraffen en executies worden niet meer toegepast en de bunker heet nu hoofdgebouw maar de strafgangen en de isolatiegang zitten continu vol. De disciplinaire straffen worden nog steeds uitgedeeld door de leider of zijn assistent en die worden nog steeds kritiekloos uitgevoerd door het lagere personeel. Ten gevolge van dat "beleid" heb ik dus bij elkaar al 5 weken afzondering gekregen waarvan 4 dagen isolatie en waarvan ik

waarom ik niet wil werken lopen uiteen. Ten eerste mijn principes die geen enkele vorm van autoriteit aksepteren, dus ook geen plichten, maar eigen verantwoordelijkheid en de vrijheid zelf in te delen hoe ik de dag doorbreng, en waarmee, zowel hier binnen als buiten.

Ik vertik het dus ook om te onderwerpen aan het gevangenisstelsel, ik moet het door de situatie ondergaan, maar daar heb ik geen invloed op. Ook vindt ik het werk geestdodend en een-tonig en het zogenaamde resocialiserende effect hiervan is nihil. Onder dwang resocialiseren heeft trouwens een averechts effect, de aangeboren antipathie voor regelmaat en vast werk wordt alleen maar versterkt. Het saaie werk is alleen maar een bevestiging dat werk echt saai is.

Verder snap ik niet van de mede gedetineerden dat ze 35 uur per week werken voor, echt waar, 27 gulden per week! Bang voor de gevolgen? Plus dat het werk, werk is dat voor commerciële bedrijven is, vaak ook grote bedrijven als SORBO, PHILIPS (?). Bedrijven die poen zat verdienen met vaak ook 'foute' zaken en op een manier die ons, het volk,

Je graaft dus mee aan je eigen straf. (graf) Een wrange smaak krijg ik daarvan, en dat vreet ik niet.

Tevens krijg ik speciale aandacht van de directie. In negatieve zin dan, zo werd mij toestemming gegeven door het hoofd skw om een typemachine te krijgen, de directie heeft dat zonder opgave van redenen teruggedraaid. Zo kreeg ik van de reklassering van hier toestemming om reklasserings mensen uit Amsterdam op bezoek te ontvangen omdat ik die in mijn 3 maanden in Leeuwarder H.v.B. ook had ontvangen en er een vertrouwensband was ontstaan. Ik had al één bezoek van hen ontvangen en het kwam de directie ter ore, de beslissing werd teruggedraaid, geen bezoek reklassering Amsterdam.

Maar goed, ik hou me goed, voel me naar omstandigheden (23 uur per dag op cel) zeer goed, nog wel, want deze strijd kost veel energie. Maar goed, ik ben nog 'fit' maar weet dus niet of ik het uithoudingsvermogen bezit om dit tot 10 juni vol te houden. De toekomst zal het leren, mijn steungroep houdt mij in de gaten en ik houd mijzelf ook in de

op het randje van het bestaan houdt terwijl zij zelf baden in overdreven luxe, bedrijven waar ik geen productie voor wens te maken. Er wordt dus met contracten gewerkt en winst gemaakt met de producten, die winst blijft in de bajes maar de gedetineerde krijgt er niets van. (f 27,- = nix). Dus door te werken betaal je mee aan de instandhouding van de bajes.

er nu ruim drie weken op heb zitten. De laatste straf loopt op 13 april af en dit allemaal omdat ik weiger te werken onder dwang. De werkplicht is ook nog niet afgeschaft. De redenen

gaten. En we duimen voor het beste. Weiger te werken voor het staatsapparaat !

Groetjes uit de strafgang, met uitzicht op het crematorium, van totalo Walter Hensen, gev, "nieuw Vosseveld", postbus 10055, 5260 DH Vugt

p.s. Financiële bijdragen zijn van harte welkom. Giro 4533129, tnv B. Fontaine steunfonds Walter.

DE ZWARTE 19

December vorig jaar hield het Duitse Bundes Kriminal Amt (BKA) een massale huiszoekingsactie om nu eindelijk de Revolutionäre Zellen en Rote Zora aan te pakken (zie Zwarte 94).

Inmiddels is meer bekend geworden over de manier waarop dat door hen voorbereid en in elkaar is gezet. Verder 2 brieven van Ulla en Ingrid die er van beschuldigd worden lid te zijn van een terroristische vereniging (RZ en/of Rote Zora). Dit stuk overgenomen uit Aanzet nr. 10.

Het was het BKA opgevallen dat bij meer dan 40 aanslagen van de RZ telkens dezelfde wekker gebruikt werd als ontstekingsvertrager. Eind '84 werd de productie van de wekker door de betrokken firma stopgezet. De enkele duizenden die nog in de magazijnen van de fabriek lagen werden door het BKA opgekocht en gemerkt, o.a. met een aantal cijfers achter de wijzerplaat. Bij levering aan klokkenwinkels werden die cijfers per winkel geregistreerd. In steden die als bolwerk van de RZ gelden - zoals Essen, Bochum, Keulen en Dortmund - werden in klokkenwinkels videokameraas aangebracht, terwijl in sommige winkels zich ook observanten verborgen. De camera's begonnen te lopen wanneer een klant voldeed aan de volgende criteria: vrouw, tussen de 18 en 45 jaar, speciale wens naar precies dit soort wekker, intellectueel.

Op 11 september '86 werd een vrouw gefotografeerd die zo'n wekker kocht in Keulen. Zes weken later werd die wekker gebruikt bij de aanslag op het Lufthansa-hoofdkantoor.

Maar niemand bleek die vrouw te kennen.

Totdat in februari '87 de televisie een film uitzond over het vrouwenblad "Emma". Met in beeld Ingrid Strobl, die daar toen nog werkte. Ze werd herkend door een Duitse smeris en vanaf dat moment in de gaten gehouden.

Bekend is geworden dat in dezelfde maand "Emma" is opgebeld door een vriendin van een Duitse politie-agent, met de mededeling dat "Emma"s telefoon afgeluisterd werd en dat Ingrid Strobl in verband werd gebracht met de Lufthansa-aanslag. De agent is geschorst, terwijl de vrouw, Maria Lichtenhagen, een proces krijgt.

Verder zoekt het BKA op dit moment naar 4 andere personen die bekend zijn geworden via de wekker-truuk.

Dat het overigens niet alleen gaat om lidmaatschap en ondersteuning van een terroristische vereniging maar ook om kriminalisering van vrouwen die zich bezighouden met genentechnologie, blijkt uit het feit dat het Gen-Archiv in Essen is aangepakt door de GSG-9, de speciale anti-terreureenheid in Duitsland en uit de aanklachten tegen Ulla Penselin. Zij wordt ervan beschuldigd bij een groep vrouwen te horen die zich intensief bezighouden, door middel van gesprekken en congressen, met het thema genen- en biotechnologie en het geweldadige verzet daartegen. En in dat kader ook van het deelnemen aan "geheime" bijeenkomsten met drie andere vrouwen, waarvan er één bananenstekkers gekocht heeft, die "gebruikt zouden kunnen worden bij het maken van bommen". Eén van die bijeenkomsten vond plaats in een vakantiehuisje, waar het BKA later een pamflet van de RZ gevonden heeft.

Vast te stellen is dus dat er geen enkel concreet bewijs tegen Ulla is, en dat ze wordt vastgehouden op grond van haar ideeën. Het zich bezighouden met temaa's die ook spelen in verklaringen bij aanslagen is al voldoende argument om opgepakt te worden. In '75 zei Helmut Kohl dat het moeras waaruit de bloesems van de Baader-Meinhof-bende opgekomen zijn, drooggelegd moest worden. Op dit moment is ook het RZ- en Rote Zora-"moeras" aan de beurt.

AANVAL OP RADIKALE VROUWENBEWEGING BRD

BRIEF VAN INGRID

(Deze brief werd door de advokate van Ingrid voorgelezen op een solidariteitsmanifestatie in Köln, waar 1200 mensen waren, op 22 januari).

"Door de brede strijd tegen genentechnologie en vluchtelingenpolitiek worden essentiële heerschappij-belangen van het imperialisme getroffen. Van daaruit is het gewoonweg hysterische optreden van de staat te verklaren tegen de mensen die deze strijd voeren, maakt niet uit op welke manier. En ook dat dit optreden zich primair tegen vrouwen richt, is op zich logies.

Vrouwen spelen in het projekt van de totale inrichting van de wereld volgens de belangen van de metropolen een enorm belangrijke rol. En vrouwen zijn gelijktijdig op de hele wereld de strijd tegen hun onderdrukking aangegaan. Het kapitaal beperkt zich er tegenwoordig niet meer toe om de kapitalisties en patriarchaal georganiseerde arbeid van vrouwen goedkoop en onbetaald te verbruiken, en tegelijkertijd haar lichamen aan de privé/individuele uitbuiting van elke afzonderlijke man over te laten (waarvan het indirect ook weer profiteert). Vrouwen worden tegenwoordig ook direkt als lichaam onderworpen aan het kapitaal: als seksuele 'Cash-Crops', als goedkope handelswaar van de internationale prostitutie markt, als 'katalogusbruid', als objekten van de groeiende en uiterst winstgevende pornomarkt, als grondstof voor de genen- en voortplantingstechnologie, die door vakmensen als dé toekomstbranche gekwalificeerd wordt. De genen- en voortplantingstechnologie is tegelijk middel én doel van de winst. Door het 'revolutionariseren' van de voedingsmiddelen-technologie levert het de voorwaarden (hybride-tarwe, planten die resistent zijn tegen bepaalde bestrijdingsmiddelen, etc.) voor de opdeling van de wereld volgens de belangen van de metropolen: Hier gebieden, waar verbouwd wordt en waar de mensen als werkezels uitgebuit worden. Daar gebieden waaruit de mensen verdreven worden en als stromen vluchtelingen gedirigeerd worden om weer ergens anders gebruikt te worden. En uiteindelijk daar gebieden waarin de mensen blootgesteld worden aan de direkte vernietiging door hongers. Zo is de genentechnologie de winstgevende produktietak van de toekomst, die de genefarma-bio en de chemiese industrie in z'n geheel ongelooflijke winsten belooft en ten dele al oplevert.

En het is tegelijk één van de drijvende krachten achter de totale uitpersing, slavernij tot aan vernietiging van mensen toe onder het diktat van de metropolen. Ook de door deze totalisering teweeggebrachte vluchtelingenstromen worden weer in het kader van de internationale arbeidsdeling gedirigeerd, verbruikt, ingezet voor bepaalde, meestal 'illegale', arbeid, of in kampen geïnterneerd met behulp van ontwikkelingsgeld.

Zodra echter enkelen van hen proberen zelfstandig te leven en zo mogelijk hun 'geluk' in het hart van het beest, in de metropolen zelf te zoeken, formeert zich een uitgekende en ruwe afweerpolitiek van de staat tegen deze 'aanmatiging'.

Vrouwen spelen in deze herstructurering van de wereld een speciale rol. Ze worden daar waar ze tot nu toe nog door minimale subsistentieproductie het overleven van de familie konden garanderen, beroofd van deze basis en 'vrijgemaakt': óf ze worden gebruikt als laagste-lonen-arbeiders op plantages en in wereldmarkt-fabrieken, als slavinnen in privé-huishoudens, 'dienstmeisjes' genaamd, en als prostituées, óf als 'on-

bruikbare' eters uitgeleverd aan de hongerdood. Tegelijkertijd worden hun lichamen als waar op de wereldmarkt verhandeld, ofwel puur als 'lichaam' verkocht aan de bordelen en de porno-industrie, ofwel als 'lichaam' en gratis arbeidskracht versjacht aan privé-echtgenoten in de metropolen.

Tegelijk worden de vrouwen cynies genoeg als middel ingezet en ingekalkuleerd in de preventieve opstandsbetrijding: zelfs de meest vernederde en uitgebuite mannelijke plantage-arbeider heeft nog altijd 'zijn' privé-slavin tot zijn beschik-

king, die hij kan verachten, trappen, mishandelen, doden. Dat moet hem er ook van weerhouden zijn woede tegen de onderdrukkers te keren.

Voor de totale beheersing van de wereld en de selectie van haar bevolking is er echter ook nog de beheersing van de voortplantingsmogelijkheden van mensen nodig, en dat betekent concreet de beheersing van vrouwen.

De industrie en ('haar') wetenschap zijn net bezig deze hindernis te nemen, en ze hebben daarvoor de lichamen van vrouwen nodig: als grondstof, als onderdelen, als proefkonijnen. En ze hebben een deel van de vrouwen in de metropolen nodig, dat er in toestemt om konsumenten te zijn van het afvalprodukt kunstmatige bevruchting.

Deze verbanden zouden zeker nog verder onderzocht en uitgewerkt moeten worden. De trefwoorden hier laten echter al zien dat de machthebbers wel heel gevoelig moeten reageren, wanneer twee van hun belangrijkste projecten, genetechnologie en vluchtelingenpolitiek, breed en massief aangevallen worden. Alle mensen die deze aanvallen uitvoeren moeten geïntimideerd worden, de militanten onder hen moeten geïsoleerd en gekriminaliseerd worden.

Daarom is het alleen maar logies dat er nu eindelijk eens daders/daderessen gevonden moeten worden, en vindt men er geen, dan maakt men er wel een paar.

BRIEF VAN ULLA

Ik hoor dat jullie willen weten hoe het met me gaat.

Ik heb me zelden zo weinig eenzaam, en nu zo samen-met-jullie, gevoeld als op dit moment. Ik weet niet hoe het zonder jullie geweest zou zijn, op het moment kan ik zeggen dat het me, hoe heet dat toch, naar omstandigheden, goed gaat.

Ik krijg veel. Met alle post is al een hele order gevuld, steeds weer komen mensen aan de muur van de gevangenis roepen, zingen. In de taz vind ik groeten, aankondigingen van manifestaties en demo's (ongetwijfeld weinig info rond deze zaak).

Lezeressen schrijven brieven en gedichten. Dat alles is een persoonlijke en politieke aanmoediging. Alledaagse verhalen en de wetenschap dat het 'buiten' (goed?!) inhoudelijk verder gaat, geeft me kracht, geeft moed en is gewoonweg heerlijk!

Solidariteit is een wapen, dit is niet een propaganda-spreuk, maar heet leven, ons leven, ook in de bajes.

Tegelijkertijd ook de realiteit van de isolatie-hoewel dat me niet volledig bezighoudt; 23 uur per dag in 26,22 m³ (staat buiten op de celdeur). Slechts bij bezoek er even uit of bij douchen (alléén) en voor een uurtje luchten per dag.

Elke woordenwisseling met een of andere gevangene wordt verhinderd. Gelegenheid daartoe is er ove-

rigens weinig; soms op de gang als ik ergens heengebracht wordt, of bij het luchten voor het gebouw, als er iemand uit het raam hangt. Dan dreigen voortijdig stoppen van het zg. 'vrije' uur, en als gevolg daarvan disciplinaire maatregelen zoals bv. het stopzetten van het luchten voor een bepaalde periode. Dit alles is in eerste instantie onafhankelijk van wat je zegt, het maakt niet uit of je zegt: goeiemorgen, hoe heet je, heb je die lawaaidemo gisteren gehoord, welk boek lees je nu, óf: dat willen ze toch juist bereiken dat wij ons onderwerpen. Zelfs zulke flarden, geen gesprek te noemen, betekenen hier veel voor ons. Het opgelegde zwijgen doorbreken, niet monddood zijn! Deze betekenis weten zij ook.

Al een tijdje kom ik bij het luchten niet meer op het plein voor het gebouw (slechts een beetje gras met een vlakke weg eromheen, mogelijkheid om te lopen en zelfs vensters!), maar iets verder weg op een kort stukje 'kinderhoofdjes'-straat, tussen hekken aan de ene kant en ca. 5m hoge gevangensmuren aan de andere kant.

In de cel lopen kan niet, hoogstens 1 keer per dag een rondje beginnen. Op dit straatje ligt alles vol met duivepoep, omdat men daar broodresten e.d. uit het raam gooit (ik probeer de duiven te bezweren zodat de bewaakster ook iets op haar kop krijgt).

Bij de redenen voor deze verwisseling van luchtplaats komt duidelijk tot uitdrukking dat het er niet alleen om gaat ons de mond te snoeren, maar vooral ook om het contact met de andere par. 129-gevangenen- hier Barbara Ernst - te verhinderen.

Dit afsnijden van elke gewone en levensnoodzakelijke woordenwisseling met andere gevangenen wordt met de meest verschillende middelen voltrokken, natuurlijk ook m. b. t. controle naar buiten. Bezoek van vriendinnen wordt bewaakt en vindt plaats achter een scheidingswand, evenals het bezoek van de advocaat; de post wordt zoekgemaakt of opgehouden (14 dagen!), briefcontrole, ook van advokatenpost, besluiten van het BGH om bepaalde post niet door te sturen (bv. vlugschriften, kranteartikelen), die worden dan zonder meer uit een brochure gescheurd. Op het moment worden voortdurend kopieën niet doorgespeeld, onafhankelijk van wat erop staat, bv. liedteksten; ik mocht toch eens een tekst uit m'n hoofd leren die ik voor me uit zou zingen!

Dat zou bv. een heuse belemmering zijn bij de materiaalvoorziening-

Er zijn zoveel begrenzings, en telkens weer loop je tegen nieuwe grenzen aan. Een dagelijkse strijd en tegelijkertijd de dwang ermee om te leren gaan. Je moet bv. eenvoudigweg aksepteren dat je zo goed als niets krijgt zonder schriftelijk verzoek (hoogstens het verzoek-formulier) en je moet dit verzoek dan ook schrijven en zeker niet onafhankelijk opstellen, daar zou elke gevangene hier wel een roman over kunnen schrijven. En dat betekent voor jullie ook: die grenzen steeds weer uitproberen, jezelf niet begrenzen... (nieuwe luchtballonnen heb ik met de post gekregen en m'n dwarsfluit krijg ik ook, daar had ik maar bijna niet naar gevraagd, bang dat 't toch niks zou worden!)

Eén arrestatie-voorwaarde moet ik nog melden: een beoogde isolatie-van-mijzelf: geen eigen kleding.

Wat nog meer? Er ontbreken 1000 kleinigheden, die de bajes van alledag kenmerken, en die soms oplopen tot een enorme berg, net als ik dacht me weer iets zekerder te voelen. Dan krijg ik soms tranen in m'n ogen, overgeleverd zijn, woede, maar geen ontmoediging.

Wees allen lief gegroet, en laat je, ook jullie, niet van de wijs brengen.

ULLA, UG HAMBURG.

FRAUENBEFREIUNG sprengt jede NATION
LIEBE und KRAFT für ULLA und INGRID
und alle kämpfenden GEFANGENEN

DE ZWARTE 21

ANTI-MILITARISTIES CAFE

ANTI-MILITARISTIES CAFE

Op 28 april houdt het anti-militaristies café weer een informatie-avond /discussieavond.

Deze keer is het thema;
SPEURTOCHT DOOR DE SCHIJN-
HEILIGHEID

een boekje open over de int.
wapenhandel.

De speurtocht zal in de eerste
plaats gehouden worden langs
het kruutfabriek-kartel, dat slinks
profiteert van de wapenverslin-
dende Golfoorlog. Interessant is
vooral de nederlandse betrokke-
heid daarbij !! **BLIJF OP DE
HOOGTE.**

PLAATS; ZAAL 100
WITTENSTRAAT 100
(bereikbaar met lijn 10)
DATUM; 28 APRIL
AANVANG ; 20.00 UUR

Na afloop kan er wat gedronken
en nagepraat worden. Welkom.
Informatie bij martin broek
(020-820141), karin hulsman
(020-849010), margr. reinders
(020-860650).

Het organiseren van een anti-
militaristische oafe is een ini-
tiatief dat voortgekomen is uit
het anti-reforger overleg A'dam.
Een keer per maand wordt er een
bijeenkomst gehouden in zaal 100
De bedoeling is te informeren over
aktuele anti-militaristische onder-
werpen. Tijdens deze avonden kom-
men mensen van zowel binnen als
buiten de beweging elkaar tegen
om samen na te denken, te discus-
sieren en tot actie te komen op
anti-militaristies terrein.
Doe mee, het blijft belangrijk !!!

VROUWEN KAFEE

VROUWENKAFEE

De maandelijkse vrouwenfilmavond
bestaat nu al bijna een half jaar.
De ervaringen zijn over het alge-
meen heel positief, en er komen

meer vrouwen dan in het begin
gedacht/verwacht werd.

Het bevat zelfs zó goed, dat er
een nieuw vrouweninitiatief is
bijgekomen: een vrouwenkafee!!
Elke dinsdagavond van 9 tot 1
uur is het Brullende Breekijzer
(Lutherse Burgwal 1) open voor
vrouwen. Mannen zijn in BB wel-
kom op de 'gemengde' avonden,
van woensdag tot en met zondag.
De dinsdag is voor ons!
De barvrouwen bepalen zelf wat
voor hapjes e.d. ze verkopen
waardoor er hopelijk een gevari-
eerde/levendige sfeer ontstaat.

DINSDAG 3 MEI
21.00 uur
BB, Lutherse Burgwal 1
OPENING VROUWENKAFEE !!!

(Het wordt leuk, neem vriendinnen,
nichtjes, zussen, moeders en oma's
mee!)

reaxies

DE REALISATIE VAN VARIANTEN

In de vorige Zwarte (98), pleitte
Jan F. Steen voor een grotere
samenwerking tussen de bladen
van de "vrije pers". Volgens
hem was het ook een illusie dat
er ooit een eigen dagblad zou
komen. Volgens mij is dat geen
illusie, maar kan een dagblad
langzaamuit zijn twee varianten
groeien. Allereerst zouden bladen
een afspraak moeten maken over
de verschijningsdag. Dit kan er
voor zorgen dat de aktualiteit
groter wordt zonder dat een be-
paald blad vaker hoeft te ver-
schijnen. Nu komen bijna alle
maandbladen rond het begin van
de maand uit. Als nou bijv.
door afspraken blad 1 in de eer-
ste week verschijnt, blad 2 in de
tweede, enz enz, heb je met vier
maandbladen de aktualiteit van
een weekblad. De Zwarte en Flam
doen nu al (ongemerkt?) zoiets:

de ene week Flam, de andere
week De Zwarte. Met allerlei
bladen bij elkaar maak je op die
manier een dagblad.
Hiermee omzeil je tevens drie gro-
tere problemen. Het eerste is dat
je hiermee bladredakties bij el-
kaar kunt krijgen, die in het
geval van een "eenvormig" dag-
blad elkaar gillend in de haren
zouden vliegen. Ik zie bijv. de
redakties van Flam en de Klassen-
strijd niet zo gauw samen een
blad maken, terwijl dit met
"datumspreiding" wel lukt.
Het tweede is dat als een blad
iets publiceert dat van justitie
eigenlijk niet mag, nooit het
hele dagblad het zwijgen opge-
legd kan worden. Je hebt dan
nog altijd vijf dagen krant over.
Het derde is dat er geen omvang-
rijk startkapitaal nodig is. Je
werkt gewoon met de bladen die
er al zijn. Ook kunnen de mensen
waar je je op richt makkelijker
een abonnement betalen. Als je

minder geld hebt neem je niet een
abonnement op alle zes bladen
tegelijk, maar bijv. op drie bla-
den, een om-de-dag-blad !
Natuurlijk lukt niet alles ineens,
(als het al lukt). Het dagblad
moet worden opgebouwd door
steeds een afspraak te maken
en als het werkt een volgende te
maken. Na datumspreiding kun
je dan praten over informatie-
spreiding (Jans' varianten). Het
resultaat kan een ongrijpbaar
anti-centralisties dagblad zijn,
dat gemaakt wordt door mensen
die normaal niet in één bedrijf
zouden passen en dat betaald
wordt door mensen die slechts
geld voor een weekblad hebben.
Het wachten is op een landelijk
bladenoverleg.

BLADEREAKTIE

Sinds Jan Steen de penseel voor een type-machine heeft ingewisseld, is de sfeer alleen nog maar in een vacuüm multipak te verkrijgen tegen inlevering van een honderdtal zwarte-koppen. De huiselijkheid van de regio doet 't blijkbaar niet meer, nu duidelijk wordt, dat Amsterdam ook maar bluf! is. Is de Zwarte soms bang voor een Aanslag op de Omzet?

Maar laten we dit ter algemeen verwarrende inleiding.

Het gaat over een tweetal voorstellen ter 'sanering' van de bladenkultuur binnen de beweging.

Aanleiding is níet de verraders-diskussie: de poliklinieke vleugel van de kraakbeweging is meer toegankelijk voor bladen als het NRC, dus...

Aanleiding is evenmin de grachtenkrant "voor alles onder de gordel".

De echte aanleiding voor het artikel was en is het verdwijnen van bluf!; en dat uitsluitend en alleen omdat de redactie van bluf er geen zin meer in had. En al die verhalen over, hoe de stand van zaken binnen de beweging zou zijn, zijn louter onzin, dienen slechts ter rechtvaardiging van het besluit van de redactie om op te stappen, en verder niks. Of moeten we ons door de gefrustreerden via de burgerlijke pers laten voorschrijven, hoe we bezig zijn binnen de beweging?

En het zijn juist deze banale feiten die ik in de analyse van Jan Steen mis.

Het is toch te zot, dat de beweging, en zeker de periferie ervan, afhankelijk is van een redactie, die de informatiekraan zonder meer kan dichtdraaien, zonder dat de beweging daar enige greep op heeft.

Deze **privatisering van 'kennis en kapitaal'** blijft onbesproken in de analyse en bedreigt dan ook de 'herstrukturering'-voorstellen.

Een dagblad, ja, dat zou eigenlijk ideaal zijn en bovendien erg hard nodig. Maar dit idee stuit op grote bezwaren, waar het gaat om toegankelijkheid en flexi-

biliteit. Of anders gezegd: het weekblad Bluf heeft al aangetoond, hoe ver het van de beweging is komen af te staan; en dat in een periode van zes jaar. Omgerekend zou dit voor een dagblad betekenen, dat na één jaar alle kennis en kapitaal zal overgaan naar de Groene. En dát lijkt me nu niet zo zinnig.

Jan Steen begint z'n stuk met een opsomming van een aantal bladen, die na een korte of lange periode van verschijnen nu verdwenen zijn. De samenhang met de bluf!-coup is niet uitgewerkt, maar resulteert wél in de presentatie van de twee voorstellen.

"Afspraken maken, omdat we anders elkaar zouden bekonnkurren"(pag.25) suggereert een marktmechanisme aan de produktie-zijde, die in de analyse niet is terug te vinden. Wél zou de noodzaak tot het maken van afspraken samen kunnen hangen met het gat, dat is ontstaan na het wegvallen van bluf! en blijvende behoefte aan wekelijkse berichtgeving, snelle berichtgeving.

Dus niet zo zeer konkurrentiedreiging als wel de dreiging van een bijzonder zware arbeidsdruk, die 'het leuke van een blad maken' zou kunnen verdringen.

Juist daarom voel ik zelf méér voor de gedecentraliseerde aanpak met versterkte samenwerking en uitwisseling van berichten, variant 2 dus.

De voordelen, en tevens aandachtspunten bij een bladenoverleg, zijn:

- decentralisatie van produktie-middelen, kennis en abonnee-bestanden
- betere berichtgeving door direktbetrokkenen uit de diverse regio's
- verkorting van de lijnen naar en van de aktiegroepen
- grotere verscheidenheid bij de opiniebijdragen
- grotere kans op aanvulling, waar om welke reden dan ook gaten vallen.

Tenslotte de behoefte aan snelle berichtgeving: hier zie ik zelf alleen maar oplossingen, die buiten de gedrukte media vallen; telefoonkrant, buiskrant met een simpele maar verreikte modemvariant of iets dergelijks.

INKOMENS PRIKKELS

OVER BEURZEN, UITKERINGEN EN LONEN.

Jongeren zijn sinds 1 januari jongstleden al op hun 18e meerderjarig. Kansen om een onafhankelijk leven van ouders en opvoeders te leiden is er echter niet bij. Jongeren, wie zijn dat eigenlijk want als je bent ben je voor Lubbers en z'n rareiteitenkabinet nog steeds een jongere. Wat wel alle jongeren gemeen hebben is dat ze stelselmatig gekort worden op uitkeringen, beurs en en leefwijze. Als het aan de ouwe lullen in Den Haag ligt dan krijg je straks als jongere een arbeidsplicht op straffe van stopzetting van je uitkering en mag je parken gaan harken voor rijke dametjes met poedeltjes. Dit alles is nodig om je te prikkelen. Uitkeringen moeten omlaag om je te prikkelen om te studeren of werk te gaan zoeken, beurzen omlaag om je te prikkelen om snel te studeren en minimumlonen omlaag om je te prikkelen tot ja waarvoor eigenlijk. Je wordt aan alle kanten genaaid omdat er bezuinigd moet worden, de jeugd de toekomst heeft en ze dus niet gebaat zijn bij bewuste en strijdbare mensen. Je wordt kort gehouden om je te laten dienen als slaaf en onderdanige van een systeem. Je krijgt net genoeg om niet te kreperen en als je je netjes gedraagt, totdat je gaat trouwen thuiswonen, in god en kapitaal blijft geloven, de Telegraaf leest en voor je 27e geestelijk en moreel een vadsig wrak bent, wordt je beloont met een verantwoordelijke baan, b.v. het ontwerpen van een nieuw genenpaspoort, of anders een volwassen minimumloon waarvan je na lang sparen genoeg overhoudt om een video te kopen zodat je je, natuurlijk veel te dure, woning niet meer hoeft, of een volledige uitkering waarvan je nog net dronken kunt worden. Nou is het natuurlijk al eeuwen kloten gesteld met de wereld en hoef je je natuurlijk niet te verbazen over allerlei maatregelen, feit is echter wel dat je gekonfronteerd wordt met een situatie waarin weinig anders overblijft dan het gelijk maar te gaan halen waar het zit.

Eten bij Albert Heijn, wonen in een kraakpand, jezelf onderwijzen met gejatte boeken etc. etc. Hieronder voor de praktische duidelijkheid enkele veranderingen die er aan staan te komen en mogelijk van grote invloed kunnen zijn voor de positie van jongeren.

18, 19, 20 jaar

Nou is de uitkering voor 16 en 17 jarigen al jaren geleden afgeschaft, met die van de 18, 19 en 20 jarigen lijkt het ook niet meer lang te duren. Na invoering van het Jeugdwerkgarantieplan kun je papiertjes gaan prikken en als je dat niet wilt kun je het wel vergeten. Totdat deze regeling ingaat hebben ze wat anders verzonnen. Als je nu 18, 19 of 20 bent en zelfstandig woont krijg je ongeveer f730,- per maand.

Vanaf 1 juli 88 ben je hier niet meer zeker van. Het voorstel is het volgende. Je krijgt nog slechts de bijstand voor uitwonenden als je aan de volgende voorwaarden voldoet. -je ouders zijn overleden -je ouders verblijven in het buitenland -als je voorafgaande aan de bijstandsverlening in het kader van de jeugdhulpverlening bent geplaatst buiten het gezin, b.v. in een jeugdinstelling, pleeggezin of vorm van begeleide bewoning -als je sedert 12 maanden

voorafgaande aan de bijstandsverlening buiten het gezinsverband van je ouders woont.

Dit betekent in de praktijk dat je dan moet rondkomen van bedragen tussen de f340,- en f430,- per maand, kortom een achteruitgang van meerdere honderden guldens. Als je op je 18e uit huis weg moet vanwege problemen, eruit getrapt bent of gewoon zelfstandig wilt wonen kom je niet in aanmerking voor jeugdhulpverlening en zul je dus een uitkering krijgen voor een thuiswonende. Dit ook pas na een half jaar na inschrijving bij het arbeidsburo. De f340,- zal nau-

welijks genoeg zijn om je huisvesting te betalen. Ook wordt er over gedacht studerende van 18 en 19 jaar niet langer een studiebeurs van f600,- te geven maar de veel lagere studiebeurs voor thuiswonenden. Ook voor schotten en andere regelingen bij de sociale dienst worden moeilijk, want die hebben sinds kort van de Graaf te horen gekregen dat ze die niet meer mogen verstrekken en dat ze binnenkort met een vast jaarlijks bedrag moeten gaan werken om ze te prikkelen om zuiniger met de bijstandsgelden om te gaan. Met ook nog het idee in je achterhoofd dat ze de speciale tabel voor jongeren inzake individuele huursubsidie willen afschaffen weet je wel hoe laat het is. Misschien kun je zorgen dat je ouders in het buitenland gaan wonen (leuk voor de vakantie ook) of dat ze plotseling overlijden of in ieder geval al flink rotzooi met ze hebt voordat je 18 wordt.

Jeugdwerkgarantieplan.

Een ander, al lang bestaand plan, wat ze nu weer op 1 januari 89 willen invoeren is het Jeugdwerkgarantieplan. Alle jongeren tussen de 16 en 20 jaar die langer dan een half jaar werkeloos zijn moeten aan een baan geholpen worden bij een gemeentelijke of gesubsidieerde instelling. Totaal moeten hiermee 35.000 jongeren aan een baan geholpen worden. Het rijk wil dat werkgevers niet in dit plan betrokken worden, want dan zouden ze te goedkope arbeidskrachten ter beschikking krijgen wat concurrentievervalsing zou werken. de baantjes zijn voor een half tot één jaar. (19 uur voor thuiswonenden en 32 uur voor uitwonenden) Je verdient er net iets meer mee dan een uitkering. Hierboven is al duidelijk geworden dat je gedwongen wordt thuis te blijven wonen en dat vrijwel niemand in aanmerking komt voor een uitkering van een uitwonende, dus van die baantjes van 32 uur zal wel niets komen en van die 19 uur kun je niet leven.

LUBBONOMICS

GOED U HEEFT RECHT OP RWW

DAAR GAAT AF DE VOORDEUR DELERS KORTING OM TE BEGINNEN

EN DE OMBUIGING TWEEDEHANDS KLEDINGDRAGERS

MAARRR UWHH

VERDER DE IKKNIPMIJNHAARZELF WELKORTING ZO TE ZIEN

EN DE KORTING OP GEBRUIK FIETS VAN ONDUIDELIJKE HERKOMST NIET TE VERGETEN

ZUCHT

U HEEFT GEEN EETBARE C.G. VRUCHTDRAGENDE KAMERPLANTEN EN KINOLGEGWASSEN? NEE? ECHT NIET? WU KUNNEN DAT NAGAAU

IN IEDER GEVAL VALT U ONDER DE IKZITGEREGELD LANG IN DE WACHTKAMER BIJ DE GSDEN DAT BESPAART MIJ THUIS-BEHORLIJK WATSTOOKKOSTEN KORTING

Je bent verplicht een baantje aan te nemen op straffe van 100% korting van je uitkering, kortom arbeidsplicht, niet meer voorgekomen sinds de tewerkstelling in de jaren 30. Ook het woord garantie is nogal vreemd want garantie op een baan heb je niet. Gekoppeld aan het Jeugdwerkgarantieplan zit ook de mogelijkheid van een opleiding, dit wordt echter overgelaten aan de betreffende gemeente, dus het is maar de vraag of die meer te bieden hebben dan papierprikkers. Bedoeling is de mogelijkheid tot het opdoen van werkervaring, echter meer voor de hand liggend doel is, goedkope arbeidskracht ter vervanging van betaalde banen in de dienstensektor van de overheid en het opdringen van een arbeidsethos aan jongeren om de o zo gevreesde verloedering tegen te gaan. In enkele gemeenten in Nederland draait nu al de voorloper van het Jeugdwerkgarantieplan, het Jeugdwerkplan. Verschil met het Jeugdwerkgarantieplan is dat er geen sprake is van plicht en dat de garantie is geschrapt. Uit het Jeugdwerkplan blijkt nu al duidelijk dat de overheid nooit voor al die 35.000 jongeren een geschikte baan zal kunnen vinden. Verder blijkt dat er voornamelijk laaggeschoolden mee doen aan het plan, terwijl er juist voor deze categorie moeilijk iets te vinden is. Het plan werkt rolbevestigend, 2x zoveel meisjes als jongens voornamelijk in administratief en huishoudelijk werk. Sociaal 'zwakke' groepen als laaggeschoolde meisjes, buitenlandse jongeren en gehandicapte jongeren kunnen straks de rotte klussen gaan opknappen, omdat er domweg voor hun geen passend werk te vinden zal zijn.

Je wordt gedwongen thuis te blijven wonen, of je nou met je ouders overweg kunt of niet. Je mag dan volgens de letter van de wet volwassen zijn, wees maar aardig tegen ze, want tot je 21ste blijven zij onderhoudsplichtig en heb je voor b.v. het aanvragen van een studiebeurs of uitkering hun medewerking en toestemming nodig.

Nog meer.

Ook andere groepen jongeren krijgen het zwaar voor hun kiezen. Studente(n)s worden opgescheept met een Openbaar Vervoer jaarkaart waar ze niet om gevraagd hebben. Deze kaart gaat ze f60,- per maand kosten. Dit terwijl de kaart f20,- per student(e) kost. Die andere f40,- steekt Deetman in z'n eigen zak. Je mag dan wel volwassen zijn, maar over je leven beslis je niet zelf. Doel van deze aktie is om de student(e) te prikkelen om vooral veel te reizen, b.v. door bij je ouders in Groningen en te blijven wonen en in Amsterdam te gaan studeren.

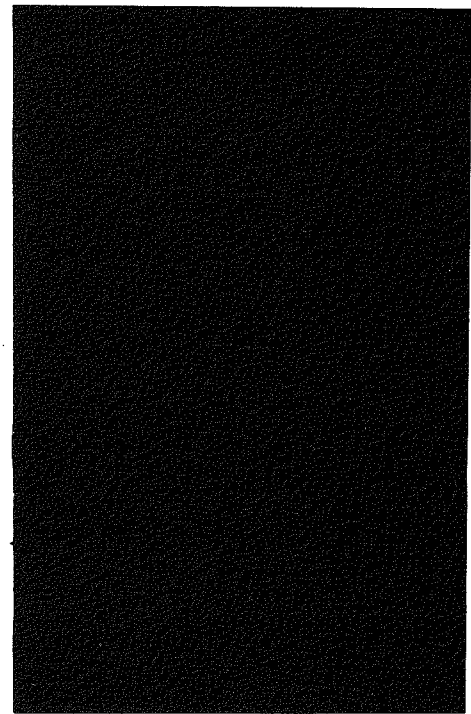
De uitkeringen tot 27 jaar voor mensen zonder werkervaring worden drasties verlaagd tot net iets boven de studiebeurs, scheelt enkele honderden gulden met de uitkering die je nu ontvangt. Verder wordt er gekeken hoe ze je pas een volledig minimumjeugdloon kunnen geven als je 3

jaar werkervaring hebt (om je te prikkelen om bij dezelfde baas te blijven werken). Verder hadden ze nog het idee om het minimumjeugdloon te verlengen van 23 naar 27 jaar. Dit betekent dat je pas op je 27ste in plaats van op je 23ste in aanmerking zou komen voor het minimumloon voor volwassenen. Doordat de bijstand gekoppeld is aan het minimumjeugdloon zou dit betekenen dat ook de uitkeringen omlaag zouden gaan. Dit plan is echter voorlopig van de baan vervangen door de forse kortingen op de uitkeringen.

Ook vele andere maatregelen zullen van invloed zijn op de inkomens en daarmee op de onafhankelijkheid van jongeren.

Hierbij valt te denken aan de a.s. bezuinigingen op de gezondheidszorg verhogingen van studie en collegegelden en de toenemende controle's van de uitkeringsinstanties door toenemende bezuinigingen en verhogingen van de gemeentelijke bijdrage's aan de uitkeringen. Er zullen nog vaker in de toekomst sociaal rechercheurs door je brievenbus staan te gluren om te kijken of, je niet samenleeft met je buurmens, je niet zwartwerkt of stiekum een opleiding volgt. Bovenstaande is nog maar een klein skala van problemen die er nog komen, afgezien van het feit dat de huidige beurslonen en uitkeringen al te laag zijn om te kunnen zeggen dat jongeren een zelfstandig bestaan kunnen leiden los van opvoeders en of allerlei andere noodgrepen.

Er zal dan ook nog wel veel aktie gevoerd worden zoals recent de kruisiging in de tuin van de Graaf of de demo in Den Haag van 28 maart. CDA noemde de kruisigingsaktie op Goede vrijdag godslastering en kwetsend. Ze overwegen stappen om de subsidie in te trekken van de jongerenorganisatie(s) die de aktie georganiseerd hebben. Ze zijn wel hypokriet die christelijke etters. Redenen genoeg om de christelijke moraal nog eens flink te prikkelen.

EL SALVADOR

EEN GROEIENDE MACHT

De meest recente gebeurtenissen in El Salvador tonen de afname van autoriteit en macht van het kontra-insurgente, christen-democratische regime. En ze tonen de versterking van het FMLN, als opkomende macht.

Volgens generaal Westmoreland maakten de USA een fout in Vietnam door op directe wijze het anti-opstandplan in te voeren en zondermeer te vertrouwen op de absolute controle van de regering daar. De Reagan-regering wilde niet dezelfde fout maken in El Salvador en verzekerde zich van de absolute controle over de belangrijkste besluitvormingen binnen het ontwikkelings-schema van de oorlog van lage intensiteit. Napoleon Duarte nam de rol op zich de soevereiniteit en beslissingsmacht over te dragen aan de Noord Amerikanen. Het opperbevel van de strijdkrachten werd op haar beurt en alleen dankzij de Reagan-dollars tot een onvoorwaardelijk beschikbaar instrument. De rol van Duarte hield ook in de volkenmoord toe te dekken, de beheerder van de crisis. Elke keer meer werden de restanten van de macht van Duarte aan hem onttrokken door de revolutionaire oorlog.

Verder afname van zijn toch al geringe macht kwam door de mislukking van het vinden van steun van een sociale basis en door het niet vinden van bondgenoten. Belangrijk is, dat het Duarte niet lukte de rijken de oorlog te laten bekostigen. Onderwijl werd door de revolutionairen revolutionaire belasting geheven bij de oligarchie en ondernemers in bevrijd- en konfliktgebied. Deze gebieden beslaan nu 3/4e van het Salvadoraans territorium.

Het bestaan van uitgestrekte gebieden onder revolutionaire controle met daarin structuren van munitie-fabriekjes, militaire scholen, allerlei communicatiemiddelen etc. betekent het bestaan van een dubbele macht. Een dubbele macht waarvoor steeds meer steun en medewerking van het volk komt en die zo steeds meer opschuift in de richting van het revolutionaire alternatief.

Ook in het buitenland is steun voor FMLN-FDR. Er is erkenning van FMLN-FDR en onze vertegenwoordigers hebben contacten met staatshoofden en nemen deel aan internationale fora. Duarte's diplomatieke ruimte is daarentegen veel geringer.

De recente transportstop liet overtuigend de geringheid van macht en autoriteit van Duarte zien. Aan deze FMLN-verordening werd massaal en meest effectief gehoor gegeven, ondanks allerlei tegenmaatregelen, zoals gehele militarisatie van het ver-

voerswezen en druk op ondernemers. Belangrijk is, dat voor het eerst ook een aantal staatsinstellingen hun eigen vervoersdienst stillegden. Zo reden er drie dagen lang geen treinen, en was er dus ook geen vervoer van brandstof, cement, exportproducten e.d. Ook de voedingsmiddelen-distributie werd gestopt.

Het opperbevel van de strijdkrachten gaf toe, dat het leger niet in staat is geweest alle wegen in het land te bewaken. M.a.w. haar gedwongen defensieve strategie funktioneert niet. Het is belachelijk, dat nu ook staatsinstellingen hun transporten stopten, de regering de ondernemers dreigde met inhouding van brandstofrantsoenen en werkvergunningen als ze gehoor gaven aan het FMLN-dekreet. Noch lachwekkender is dat het opperbevel de nummerborden van de onder militaire eskorte rijdende voertuigen af liet plakken om latere herkenning door de stads-guerilla te voorkomen. Als dat de laatste toevlucht is van het opperbevel om de transportstop te ontduiken, toont dit hoe belangrijk dit sabotagemiddel is in de strategie van het FMLN voor overname van de macht.

In El Salvador zijn we vastbesloten de Noord Amerikaanse plannen ter bestrijding van nationale bevrijdingsbewegingen in de Derde Wereld de grond in te boren. Een opkomende macht neemt elke keer in kracht toe, het volk is klaar voor de beslissende slagen

Radio Venceremos-boletino 20-26 februari 1988

MILITAIRE BALANS VAN FEBRUARI 1988

Er vonden in februari diverse akties plaats van het FMLN, zoals de verovering van de kazerne van de 6e legerbrigade in Usulután, hinderlagen, nachtelijke manoeuvres e.d., waarbij het leger 615 verliezen toegebracht werd.

Er waren 18 grote hinderlagen tegen militaire konvooien; daarbij werden 13 legertrucks, een vliegtuig en een tank vernietigd en veel oorlogsmateriaal buitgemaakt.

Op 17 februari begon de politiek-militaire FMLN-kampagne "De gewapende strijd en strijdbare organisatie zijn het alternatief voor de nieuwe verkiezingsfarce". Karakteristiek voor deze campagne is de permanente aktiviteit van eenheden van guerillas, milities en stadskommando's, alsmede grootschalige en effectieve sabotageakties.

De stadskommando's waren vooral actief in steden als San Miguel, Santa Ana, Chalchuapa,

Sonsonate, San Salvador en Usulután. Ze voerden sabotage uit en propaganda-akties. Vooral de stedelijke akties tonen aan dat de "Fenix-14"-kampagne van het leger mislukt is daar die bedoeld was om de oorlog uit de steden te weren.

De sabotage is onder te verdelen in 3 gedeeltes:

De 3-daagse transportstop die prakties al het vervoer in El Salvador lamlegde. De schade loopt op in de tientallen miljoenen Colones door stopzetting van economische aktiviteiten en niet-gederfde belastingen.

Tijdens deze drie dagen werd op grote schaal het elektriciteitsnet gesaboteerd (2 substations, 230 torens en palen neergehaald, vele transformatoren uitgeschakeld). 80% van El Salvador werd afgesloten van elektriciteit. Van de gehele oorlogsperiode was dit de meest effectieve elektra-sabotage. Hiermee is het legerplan "Kilovatio" mislukt, een grote campagne (50.000 soldaten) bedoeld om sabotage-akties tegen te gaan.

Andere sabotage, zoals vernietiging van een vliegtuigje, 3 benzinstations, 8 koffie-installaties van de oligarchie, 4 bruggen, 2 gemeentehuizen, een gebouw van een legerkommandant, 2 telekommunikatie-gebouwen. Ook werd er voor zo'n 20 miljoen Colones schade aangericht aan katoen, katoenzaad en een olie-fabriek van de oligarchie.

Deze maand werden tot twee keer toe legerinvasies in bevrijd gebied (Morazán) tegengehouden en teruggedrongen.

De op 28 februari begonnen inentingskampagne voor kinderen (van UNICEF) kon doorgang vinden in bevrijd gebied. Pogingen van het leger om het medies personeel te verhinderen bevrijd gebied in te gaan werden verijdeld.

FMLN-kommunikee over de verkiezingen (15-3-1988)

1. De huidige verkiezingskampagne wil het volk de illusie verkopen, dat de onrechtvaardigheden in dit land tot het verleden behoren. En dat moorden het werk zijn van enkele individuen.

Deze campagne toont weer eens dat de politieke, sociale en economische plannen van het huidige regime inhoudsloos en niet serieus zijn. Er wordt slechts demagogie bedreven.

Deze verkiezingen pretenderen dat afgevaardigden uit het volk gekozen worden voor bestuur op nationaal en gemeentelijk niveau. Het is dus belangrijk beide functies te onderzoeken, want er is een burgeroorlog aan de gang, als uitdrukking van de sociale eisen gesteld door de overgrote meerderheid van het volk.

De aan de verkiezingen deelnemende partijen laten echter na oplossingen aan te dragen om de oorzaken weg te nemen van het ontbreken van sociale vrede. Deze politieke partijen - vertegenwoordigers van die sectoren die het volk uitbuiten en de steunpunten zijn voor de buitenlandse overheersing - doen het juist voorkomen alsof er géén oorlog aan de gang is.

2. Het doel van de verkiezingen is de legitimatie van de Noord Amerikaanse interventie in El Salvador. Ze verdoezelen de verdergaande de-nationalisatie en leiden de aandacht af van de werkelijke problemen. Het parlement dient als instrument voor de goedkeuring van economische (bezuinigings-)pakketten en van het legale repressie-apparaat. Op geen enkele wijze wordt rekening gehouden met de belangen van het volk. De gemeenteraden zijn instrumenten voor het Noord Amerikaanse oorlogsplan. Binnen dit politiek-militaire plan - "Verenigd voor Wederopbouw" - dienen zij de leiding te nemen over de paramilitaire "defensa civil". Zo "lossen" zij het Salvadoraanse konflikt op, door de patriottische en revolutionaire groepen te willen vernietigen.

Deze verkiezingen zijn niet gerechtvaardigd, want:

- a) Ze zijn niet representatief voor de wil van het volk. De laatste tien jaar worden verkiezingen hier gekenmerkt door een toenemende stemonthouding (ruim 50%). De grote aantallen geëmigreerde Salvadoranen, de duizenden ontheemden, de herbewolkte dorpen die buiten de gemeentegrenzen vallen zijn feiten, die de beweerde vertegenwoordiging van de bevolking tegenspreken.
- b) Ze zijn niet representatief voor het grondgebied. In grote gebieden zijn burgemeesters

en ambtenaren die verbonden zijn aan het repressie-apparaat weggejaagd door het volksleger en zitten nu ver weg in kazernes. In die dorpen bestuurt nu de bevolking zichzelf en probeert de eigen problemen zelf op te lossen.

c) Ze zijn onderdeel van het Noord Amerikaanse interventieproces. De CIA schuift haar favorieten naar voren en steunt die op alle wijzen, omdat ze het oorlogs- en interventiebeleid helpen.

d) Ze zijn een belediging voor de armoede van het volk. Het ministerie van financiën steunt de verkiesbare partijen met vele miljoenen Colones, terwijl het overgrote deel van het volk kampt met honger, ontslagen en werkloosheid. De verspiltzucht van de campagne-voerende partijen toont hun morele en ideologische verval en onderwijlt gaan de misdaden, de onrechtvaardigheden en de uitverkoop van de nationale souvereiniteit gewoon door. Het is één van de grofste beledigingen tegen het volk in de naam van de democratie die niet bestaat.

In hun wezen zijn de verkiezingen ondemokraties. Formeel wordt pluralisme beleden, terwijl het apparaat - op systematische manier - funktioneert als onderdrukker van al diegenen die sociale verandering willen en daaruit de gevolgen trekken. Deze verkiezingen zijn een andere wijze om het staatsterrorisme en de psychologische oorlog te legitimeren. Ontkenning van de ernstige economische, politieke en sociale crisis in El Salvador is een historische onverantwoordelijkheid.

Alle patriottische sectoren worden opgeroepen mee te helpen een oplossing te vinden op basis van terugname van de souvereiniteit en van aanknopingsrelaties van wederzijds respect en onafhankelijkheid met de USA. Het is noodzakelijk, dat zoveel mogelijk en verschillende groepen die bewust een werkelijke democratie willen hieraan meedoen. De revolutionaire oorlog is de werkelijke uitdrukking van deze strijd voor soevereiniteit, democratie en sociale hervorming.

Het FMLN is een nationale, politiek-militaire macht die in de voorhoede staat in de strijd tegen agressie, voor soevereiniteit en zelfbestuur. Ze staat voor het recht van een ieder op een waardig leven, op de grond waarop diegene werkt, op gezondheid, op onderwijs, op werk en huisvesting. De revolutionaire volksoorlog heeft ruimte geschapen voor een politieke oplossing tussen Salvadoranen onderling op basis van de belangen van de verschillende groepen uit het volk.

Zonder de revolutionaire volksoorlog zou het perspectief van El Salvador een oord des doods zijn. Daarom heeft het volk het gerechtvaardigde recht tegen deze verkiezingen te vechten. Want ze zijn het gereedschap voor het anti-opstandmodel van dit soort nieuwe diktatuur en voor het laten voortbestaan van dit onrechtvaardige en uitbuitende systeem.

Evenzo hebben alle democratische, patriottische en progressieve krachten het recht en de verantwoordelijkheid deel te nemen aan de vorming van een nieuwe, brede regering met nationale consensus.

We roepen de heroïese arbeidersklasse, de gehele volksbeweging en het volk in het algemeen op hun strijdbaarheid te vergroten en deel te nemen aan de gewapende- en andere vormen van strijd.

De gewapende strijd en de strijd-bare organisatie zijn het alternatief voor deze nieuwe verkiezingsfarce.

El Salvador, 15 maart 1988
FMLN - Algemeen Kommando

RV: Companero Villabos, de laatste weken heeft de regering Reagan-ekonomiese en politieke druk op Panama uitgeoefend, teneinde het land te destabiliseren. Als argument voor de druk wordt aangevoerd, dat er in Panama geen democratie heerst en er worden beschuldigingen geuit aan het adres van generaal Noriega ivm. drugshandel. Welke belangen spelen een rol in deze huidige Panamese crisis?

JV.: Het destabilisatie-beleid van de Noord-Amerikaanse regering is niet gericht op het door haar aangehaalde probleem van democratie of drugshandel, maar is gericht op veel belangrijkere en dieper liggende zaken. Laten we eens kijken naar de drugshandel: de Noord-Amerikaanse regering kan daarover niet echt bezorgd zijn, tenslotte zijn ook de Nicaraguaanse Kontra's, de Salvadoraanse en Hondurese regeringen betrokken bij de drugshandel die hele drugskwestie is het fundamentele probleem, dat de grootste en machtigste drugsmarkt zich in de USA zelf bevindt. En in plaats van de ziekte zelf aan te pakken worden de patiënten bestreden. Niet alleen geldt dat voor Panama, maar ook voor andere Latijns-Amerikaanse regeringen. Als we kijken naar het democratie probleem, dan toont de Noord-Amerikaanse regering duidelijk veel minder bezorgdheid als het gaat om het ontbreken ervan in Chili of Paraguay. Wat er in werkelijkheid speelt in het verband met Panama is een strijd van de USA tegen de aanhangers van de politiek van Torrijos, een geografische politiek. Het belang van de USA is de controle over het Panamakanaal. Het is voor hen van grote ekonomiese betekenis het Torrijos-Carter-akkoord ongedaan te krijgen; ze willen een hun welgezinde regering aan de macht, die het kanaal uit handen van het volk houdt. In dit alles is één element van bijzonder belang, ook voor de revolutionaire beweging. De USA beschouwen de huidige Panamese regering als de mogelijk zwakke schakel in Midden-Amerika, na Granada. Met hun destabilisatie-politiek proberen ze de wisselwerkingen, de verhoudingen in Midden-Amerika te veranderen. Met een hen welgezinde regering in Panama, die het volk eronder houdt, kan ze tegelijkertijd de Nicaraguaanse regering dwingen tot konsessies. Ze proberen zo de Contadora te ondermijnen, een eind te maken aan Esquipulas II en het Salvadoraanse revolutionaire proces te beïnvloeden.

INTERVIEW MET COMANDANTE

JOQUIN VILLABOS over:

Het feit, dat het USA-State Department zelfs aanbod om rechtsvervolging tegen Noriega in te trekken indien hij af zou treden, maakt duidelijk, dat ze een andere regering willen. Het bewijst ook dat ze zich helemaal niet druk maken over democratie, drugshandel of het witwassen van dollars in Panama.

RV.: Comandante, wat is de achtergrond van uitspraken van Duarte, waarin hij de Noord-Amerikaanse manouvres steunt en gewag maakt van een staatsgreep in Panama?

JV.: De regering Duarte is de grootste marionet van het kontinent en die uitspraken zijn daarom niet verbazingwekkend. Want het gaat in het geval van Panama niet om het bestaan of niet van een militaire regering of een staatsgreep, maar het gaat over een konfrontatie tussen twee politieke lijnen. De lijn van diegenen die de soevereiniteit willen verdedigen en de lijn van diegenen die de soevereiniteit willen uitleveren, verkopen. Duarte staat op één lijn met die laatste groep, de groep die de controle over het kanaal uit handen wil geven. Ze willen de verhoudingen in Midden-Amerika wijzigen, ze voeren oppositie tegen Esquipulas II, Contadora en het Latijnamericanisme.

RV.: Het Noordamerikaanse State Department verklaarde dat ze niet de staat van alarm afgekondigd hebben voor hun troepen in Panama en dat ze geen enkele bemoeienis hebben bij de huidige panamese crisis. Hoe geloofwaardig zijn deze uitspraken?

JV.: Ik denk dat men op dit moment niet de uitlatingen van de huidige Noordamerikaanse regering kan vertrouwen. Laten we kijken naar Granada: op het moment dat de USA-troepen en oorlogsbotten op weg waren daar naar toe, werd ook gesteld, dat ze een andere koers hadden en werd ontkend, dat ze zouden aanvallen. Nu werd er zelfs een verklaring afgegeven zonder dat iemand daarom vroeg, dus het zou een aankondiging kunnen zijn voor iets, dat nog veel gevaarlijker is. Het politieke doel van de USA is een regeringswissel in Panama, en een serieuze interventie is niet uitgesloten. Met een militaire interventie zouden de USA echter een ernstige fout begaan. Het betekent niet alleen een agressieve daad tegenover het Panamese volk, maar ook tegenover alle andere Midden- en Latijns-amerikaanse volken. Het zou een aanval zijn op de onafhankelijkheids politiek, het zou het einde betekenen van Esquipulas II. Het zou voorbijgaan aan de belangrijke rol van de Salvadoraanse revolutionaire beweging. De Midden- en Latijns-amerikanen zouden niet met de armen over elkaar blijven zitten, maar een aanval op het Panamese volk zou de oorlog op een hoger niveau brengen en die uitbreiden tot heel Middenamerika en misschien ook daarbuiten. Het FMLN doet een oproep aan de revolutionaire bewegingen in Midden- en Latijnsamerika op hun hoede te blijven voor de agressie politiek van deze Noordamerikaanse regering tegen het Panamese volk. Een oproep om onze rol te spelen in de verdediging van de onafhankelijke, politieke lijnen en uit te gaan van de directe band tussen de belangen van alle revolutionairen op het kontinent en van al diegenen die vechten voor rechtvaardigheid.

PANAMA

Ondanks dat er al heel wat solidariteitsdemo's met de Palestijnen zijn geweest, vinden wij het belangrijk, óók en juist in Den Haag een landelijke solidariteitsdemonstratie voor het Palestijnse Verzet in de bezette gebieden te organiseren.

Terwijl bij de voorgaande demo's en manifestaties bijzonder sterk geappelleerd werd aan de Arabiesprekende delen van de Nederlandse bevolking, willen wij nu juist versterkt de Nederlandse inbreng tot uitdrukking laten komen.

In 'onze regerings'-stad laten zien, dat ook Nederland de Palestijnse zaak steunt.

Bovendien moet de trend zijn: "niet alwéér een demo", maar: "te gék! Nóg een demo!"

Want het is belangrijk, in te zien dat we **niet alleen** moeten reageren op de laatste gebeurtenissen waar dan ook ter wereld.

En het is belangrijk, dat het Palestijnse volk niet in vergetelheid raakt met het verdwijnen van het nieuws van de voorpagina's van de kranten; zoals dit gebeurd is met het Polisario-volk.

We moeten inzien en **laten zien**,

dat het **imperialisme** elke vrijheidstrijd in de weg staat.

In Nederland net zo, als in Palestina. Want ook in Nederland wordt feestelijk het 40-jarig bestaan van Israël meegevierd. En dus is het belangrijk voor ons "Nederlanders" geïnformeerd te blijven over en betrokken te zijn met de Palestijnse zaak. En het is belangrijk onze solidariteit te laten zien op velerlei manieren en op velerlei momenten. En evenzeer is het belangrijk te laten zien, dat we niet vergeten zijn, wat fascisme is!

Het fascisme dat in Palestina gebieden bezet is hetzelfde fascisme dat in Europa voortwoekert en waarvoor de sociaaldemokratiese landen een goede bakermat blijken te zijn. Neem bij voorbeeld Frankrijk, waar Le Pen nu al 20% van de stemmen gaat krijgen bij de aanstaande verkiezingen.

En neem nou England, waar het National Front al zijn stemmen/leden zag vertrekken richting Thatcher. Want waar de fascistie in aantal en kracht inboeten, komt dat niet door een versterkt anti-fascistische houding van de sociaaldemo-

kratiese partijen, maar door een 'bijstelling' van vooral christendemocratische en liberalistische partijprogramma's. Ook in Nederland! Met een beetje hulp van axievoerend volk is het dan wel gelukt om een samengaan van de CD en de CP te verhinderen (Kedichem) maar de stemmen zijn wél naar de grote partijen gegaan.

Zuid-Afrika, Koerdistan, Nicaragua, Eritrea, te veel landen en volken hebben een droom, een droom van een vrije samenleving, vrij van imperialistische uitbuiting en fascistiese overheersing.

En evenzeer hebben wij een droom, een droom om vrij te zijn van al deze demokrieten met hun uitwassen als fascisme, sexisme, rassistie, apartheid en zionisme. Laten we onze dromen koesteren, laten we proberen om ze werkelijkheid te laten worden i.p.v. nachtmerries.

Vecht tegen alle vormen van onderdrukking

Boycot Israël

Erkenning (politieke) van de PLO als ..enige vertegenwoordiger van het Palestijnse volk

PALESTINA

DEMO

23 APRIL

VERKLARING

40 Jaar geleden werd de staat Israël opgericht in een land, waar tot dan toe de bevolking, bestaande uit moslims, christenen en joden, vreedzaam samenleefde.

Deze staat is een produkt van het koloniale verleden en het slechte geweten van Europa.

En de Israëliese joden, zelf het slachtoffer van een westerse genocide, laten zich nu gebruiken om het Palestijnse volk van de aardbodem te laten verdwijnen. Het westerse imperialisme heeft er alle belang bij, dat de staat Israël haar funktie als brughoofd voor de westerse belangen in het Midden-Oosten behoudt en versterkt.

De bezetting in 1967 van grote gebieden rondom de staat Israël is uitdrukking hiervan en wordt met dezelfde "veiligheids"-argumenten gerechtvaardigd als de bezetting van Grenada, Afghanistan en Namibië.

Het lot van de mensen in de bezette gebieden wordt niét verbeterd, hun elementaire recht niet méér gerespekteerd door een paar resoluties van de Verenigde Naties, door lippenbekenissen van regeringen of door ons medeleven met het menselijk leed aldaar.

Het gaat ons erom, dat aan deze mensverachtende politiek een einde wordt gemaakt.

Het gaat ons erom, dat politiek een zaak van het volk wordt en niet langer een machtsinstrument in handen van het grootkapitaal om haar imperialistische doelen te realiseren.

Daarom stellen wij ons achter de eisen van het Palestijnse volk in opstand:

- zelfbeschikking voor het Palestijnse volk,
- onmiddellijke beëindiging van de bezetting door Israël,
- volledige erkenning van de PLO

als allenige vertegenwoordiger van het Palestijnse volk.

En wij willen onze solidariteit met het Palestijnse volk in opstand tot uitdrukking brengen door: de petitie aan het Internationale Gerechtshof in Den Haag te ondertekenen, om de sluiting van het PLO-kantoor bij de VN door de Verenigde Staten te veroordelen,

door: van de Nederlandse regering te eisen, af te zien van deelname aan de festiviteiten rondom het 40-jarig bestaan van de staat Israël,

door: een konsekwente boycot van Israëliese produkten, in het bijzonder van citrusvruchten, zolang de bezetting voortduurt.

**STEUN DE BEVRIJDINGSSTRIJDEN
TEGEN ALLE VORMEN VAN
ONDERDRUKKING !!!!!**

ANTI - Kernenergie

Dit is het tweede bericht over het Internationaal Radikaal Anti Kernenergie Kongres. Een bericht om jullie op de hoogte te houden, van de vorderingen, verder te informeren over de inhoudelijke en praktische kant van het Kongres en natuurlijk om een paar vragen te stellen.

In verband met de kongressen van WISE (internationale ledenvergadering), CND (Engeland) en een konferentie van het Internationale Monetaire Fonds komend najaar in Berlijn (1988), waartegen ook door AKB-groepen actie gevoerd gaat worden en omdat het opbouwen van kontakten meer tijd gaat kosten dan we in eerste instantie dachten, hebben we besloten om ons Kongres te houden op 2, 3, 4 en 5 februari 1989. Dit is de definitieve datum. Houd ze dus vrij!
Op 1 september '88 zal de voorbereidingsgroep de beslissing nemen over het al dan niet door laten gaan van het Kongres, afhankelijk van de binnengekomen reacties. Voorwaarde voor ons is dat er uit 6 landen minimaal 10 mensen zegen te komen.

De voorbereidingen lopen langzaam maar zeker. Met een kleine groep, welke groeit naarmate het Kongres dichterbij komt, zijn we bezig met de voorbereidingen: financieel, prakties etc. Het moeilijkste probleem is momenteel het vertalen tijdens het kongres zelf. Tijdens het kongres zouden we graag terug willen naar 4 voertalen, t.w.: Duits, Engels, Frans en Spaans. We zijn nu nog op zoek naar mensen die tijdens het kongres willen tolken, liefst simultaan. Als je tolken weet of als je het zelf wilt en kunt doen, schrijf ons!

Een aantal groepen hebben vragen gesteld over de landen die uitgenodigd zijn en over de groepen die we willen bereiken. Bijv. waarom ook geen groepen uitnodigen die met kernwapens bezig zijn. Kernenergie en kernwapens hebben immers alles met elkaar te maken? Ook wij beseffen dat kernenergie en kernwapens zeer nauw met elkaar verbonden zijn. Voorwaarde voor het organiseren van een internationaal kongres is voor ons dat de onderwerpen goed afgebakend zijn en dat er een zo groot mogelijke overeenkomst is in interesse van de deelnemende groepen. Verder is het organiseren een zeer moeizaam karwei en willen we onderwerpen kiezen waarover op internationaal nivo niet of nauwelijks een uitwisseling van gedachten bestaat. Daar komt nog bij dat wij zelf allemaal mensen zijn die zich wél bezig houden met kernenergie, (bijna) niet met kernwapens, maar wel weer met militarisme.
Een andere opmerking was waarom we geen mensen uit het oostblok uitnodigen. Afgezien van de enorme organisatorische problemen, zijn er weinig overeenkomsten tussen de praktijk van de radicale AKB in oost- en West-Europa en dat maakt de discussies veel moeilijker. Misschien geldt dat ook voor bepaalde landen in West-Europa, maar we moesten ook het aantal landen afbakenen.

In ons eerste bericht hadden we het over een brochure die we willen maken. We hopen deze brochure in zoveel mogelijk talen te verspreiden.

Dit zal echter in belangrijke mate afhangen van de reacties die we krijgen uit de landen die we aangeschreven hebben, alsook van de financiën. Over de inhoud het volgende: de onderwerpen waarover we jullie vragen te schrijven zijn dezelfde als die waarover we willen praten tijdens het kongres. Hier komen ze nog een keer:

- 1-Situatie per land
 - kernenergieprogramma (kort)
 - geschiedenis anti-kernenergiebeweging
 - waar zijn jullie mee bezig (kort)
 - relatie met minder radicale groepen
 - hoe gaan we om met verbreding. Hoe open zijn we als beweging voor nieuwe mensen
 - organisatie/structuur van de radicale groepen
 - repressie

- 2-Grensoverschrijdende transporen. Uitwisseling van informatie.

- 3-Onderwerpen waar enkele landen samen over willen praten, maar

die nog in de voorbereidingstijd duidelijk moeten worden.

- 4-Wenselijkheid/mogelijkheid/manieren om tot continuering van de kontakten en van informatie-uitwisseling te komen.

Over punt 3 zijn een aantal suggesties binnen:

Internationale solidariteit met bevrijdingsbewegingen en Het Namibies Uranium.
Meer ideeën zijn welkom.

Wij wachten met smart op jullie schriftelijke bijdragen voor de brochure, zodat een inhoudelijke voorbereiding makkelijker is, iedereen zich van te voren kan inlezen en er een zo gevarieerd mogelijk programma aanbod kan komen. Wij willen vragen om zo duidelijk mogelijk te schrijven of, als het enigszins kan, te typen. Wij gaan hier alles lezen, selekteren en bundelen.

Voorlopig hebben we wel weer even genoeg te melden gehad. We houden jullie op de hoogte en komen te zijner tijd met nieuwe berichten.
Reacties kunnen jullie sturen naar:

KONGRES AKB
POSTBUS 8094
7610 AB EDE

Succes.

ANARCHISTEN

DE INTERNATIONALE ANARCHISTIESE BIJEENKOMST '88

Van donderdag 23 juni tot en met maandag 27 juni wordt op de vlakte van Ruigoord (pal ten westen van Amsterdam) de tweede Internationale Anarchistische Bijeenkomst gehouden. Gelijk aan twee jaar geleden wordt er een programma voorbereid met zowel politieke discussie-thema's als meer kulturele activiteiten.

De groep mensen die de IAB'88 voorbereid ontstond drie jaar geleden, in 1985 tijdens de van oudsher gehouden anarchistiese bijeenkomst met pinksteren in Appelscha. Dat jaar waren er op deze zogenaamde Pinksterlanddagen geen activiteiten georganiseerd. Een gevolg van hoogoplopende conflicten binnen de groep (voornamelijk oudere) mensen rond het terrein 'Tot Vrijheidsbezinning' aldaar, dat ook wel bekend staat als het 'Noordelijk gewest van Vrije Socialististen' (NGVS).

Min of meer als een spontane reactie hierop ontstond er een groep jongeren die aan de gang ging met 't voorbereiden van een Inter P.L. '86, al gauw (om verwarring met de E.O. en aanverwanten te voorkomen) de Internationale Anarchistische Bijeenkomst '86 geheten. Oerervaren maar met 't nodige enthousiasme kwam er uit de onderlinge discussies vooral naar voren dat de IAB in 't teken zou staan van 'anarchistische strategie, organisatie en samenwerking'. Dit streven kwam voort uit de konstatering dat contacten tussen actieve anarchistiese mensen en groepen zowel lokaal maar bv. ook op internationaal nivo, vaak ontbreken. En dat 't met de onderlinge samenwerking, laat staan 'organisatie' dus ook niet al te denderend gesteld was en is. Ook worden pogingen om een anarchistiese strategie te ontwikkelen, d.w.z. manieren proberen aan

eraan deelnemen. Veel inleidingen m.b.t. de verschillende thema's voorzover ze door anarchistiese mensen uitgesproken en voorbereid, sloten niet aan bij datgene wat ons voor ogen stond. De grootschalige discussies die op de inleidingen volgden, waren over 'algemeen het strijdperk van mannen met een grote bek en schreeuwers die 't altijd beter wisten te vertellen. Voorts hebben we ons gestoord aan de konsumptieve instelling van een aantal mensen, terwijl je zelfwerkzaamheid zou verwachten op een anarchistiese gebeuren.

Natuurlijk kunnen er meer kritiese noten bij de IAB'86 worden geplaatst. Dat neemt niet weg dat de bijeenkomst zich over 't algemeen kenmerk-

te door een prima sfeer en ook dat ze bijdroeg tot het ontstaan van het Landelijk Anarcha Feministies Overleg en het Landelijk Anarchisties Overleg. Beide initiatieven bestaan tot op de dag van vandaag. Eerstgenoemd overleg van anarchistiese vrouwen komt eens in de zoveel maanden bijeen en bediscussieert dan veelal een bepaald thema. Het LAO komt maandelijks, op de derde zaterdag, bijeen en is een plek waar ervaringen worden uitgewisseld, contacten worden gelegd, akties en activiteiten worden besproken en in mindere mate worden ondernomen (zoals de maandelijksse muurkrant Zwart Behang).

Na de IAB'86 heeft 't lang geduurd voordat we er in geslaagd waren een geschikt terrein te vinden. Conflicten met het NGVS

te geven waardoor we (een deel van) onze idealen weten te verwerkelijken, nauwelijks ondernomen. Dit idee van 'organisatie en samenwerking' zou als een rode draad door een viertal tijdens de IAB te bespreken thema's lopen. deze thema's waren antimilitarisme, ecologie, feminisme en syndikalisme. We hoopten dat de inleidingen en discussies met name zouden ingaan op de vraag in hoeverre er op deze aktieterreinen sprake was en kon zijn van anarchistiese vormen van organisatie en samenwerking.

IAB'86

De IAB die van 15 tot en met 19 mei '86 plaats vond en naar schatting door zo'n 1300 mensen bezocht werd, kon dit streven niet verwerkelijken. We waren te optimistisch geweest en hadden te veel vertrouwen gesteld in de spontaniteit van de mensen die

maar ook haar wens de organisatie van de jaarlijkse anarchistiese pinksterbijeenkomst weer in eigen hand te nemen, deden ons besluiten elders in Nederland op zoek te gaan naar een terrein. Onze speurtocht bracht ons tenslotte naar het bezette Ruigoord. Een dorp dat op een paar huizen en een kerk na, tegen de vlakte

ging om plaats te maken voor de uitbreidende (zware) industrie van Amsterdam-West. Door de verminderde ekonomiese groei en aktiviteit is 't er gelukkig nooit van gekomen.

De grote vlakte naast Ruigoord vinden we een ideale plek om de vorm van de IAB'86 te behouden. Een vijfdaags gebeuren waar je in een rustige omgeving bivakkeret en in een ontspannen sfeer discussies en kulturele activiteiten plaats kunnen vinden.

IAB'88

Het karakter van de IAB'88 zal dus niet dat van een eensgezind kongres zijn, maar meer van een internationale bijeenkomst waar verscheidenheid in allerlei opzichten (kwa mensen, anarchis-

tiese opvattingen en ideeën, ervaringen en bezigheden) tot uitdrukking zal komen, maar waarbij hopelijk meer de onderlinge overeenkomsten benadrukt worden dan dat er gewezen wordt op verschillen. De laatste houding zal ons inziens slechts leiden tot (verdergaande) verdeeldheid en afbraak, terwijl de aandacht nodig voor 't ontwikkelen van konstruktieve anarchistiese alternatieven, zal afleiden. Hoe de IAB'88 echter zal verlopen hangt grotendeels af van de mensen die er aan deelnemen. Voor ons staat ZELFWERKZAAMHEID voorop. Mensen met slechts een konsumptieve instelling verzoeken we vooral thuis te blijven. Verder hopen we dat de discussies die na de inleidingen van de thema's 'anarcha-feminisme', 'anarchisten en autonomen' en 'ons dagelijks leven' vooral in kleine groepen plaats vinden en dat deze groepjes de moeite nemen hun bevindingen op papier te zetten zodat ervaringen gedeeld kunnen worden en ons aller bewustzijn aangescherpt. Voordat de IAB'88 van 23 tot en met 27 juni aanstaande zal plaats vinden, zullen we als IAB-groep nog veel prakties-organisatories werk moeten verzetten. Daarmee proberen we de minimale voorwaarden te scheppen voor een anarchistiese gebeuren dat hopelijk veel mensen inspireert en aktiveert.

IAB-GROEP
POSTBUS 1610
6501 BP NIJMEGEN

DE ZWARTE 31

AMSTERDAM

INTERNATIONALE EXPOSITIE
over de opstand in Palestina
met kunstenaars uit Chile, Pa-
lestina, Marokko, Nederland,
Libanon, Jordanië en Argenti-
nië.

van 12 -23 april
dagelijks van 13 -19 uur
Herengracht 22 A'dam
info; 020-276241

INTERNATIONALE ANTI-RACIS-
TIESE AXIEDAG 23 april

(zie middenpagina's)
interkultureel kinderfeest in
solidariteit met de Palestijnse
volksopstand, in de Tagrijn
Bartholomeus Diazstraat 9
A'dam

met Turkse kindermuziekgroep,
Marokkaanse theater van de mi-
grantenschool Hakim, goochelen,
toespraken van Palestijnse kin-
deren, activiteiten van Koerdiëse
kinderen, tentoonstelling van
tekeningen, video over de Ashou-
ra, vertellingen over eigen land.

PROTESTMARS naar de RAI
Feest 40 jaar Israël (20.00)
Fredericksplein 18.30 uur
uit solidariteit met de Pales-
tijnse volksopstand
24 april

INFOAVOND over STARTBAHN WEST

met video's ,brosjures en spre-
kersters over;
-de situatie van de gevangenen
in de BRD
-Frank Hoffman die in Groningen
gevangen zit
-isolatie-folter en 24 punten pro-
gramma
-de geschiedenis en de recente
situatie van het verzet tegen
Startbahn-west
-2 dode smerissen, de geheime
dienst en opstandbestrijding

De gevangenen zijn door de staat
gegijzeld om ons te intimideren,
bang te maken en als beweging
te verlammen. De ware daders

zijn de zwijnen zelf. Solidariteit
met de verdachten en gevangenen
is hard noodzakelijk.

KOMT ALLEN !!!

Vrijdag 22 april 21.00 uu
Vrankrijk Spuistraat 216
A'dam

De adressen van de gevangenen
in de BRD;
Andreas Eichler Rainer Hübner
JVA Frankfurt-Preungesheim

Andreas Semisch
JVA Frankenthal

Mark Steinbrück
JVA Giessen

über den Ermittlungsrichter
am BgH
Herrenstrasse 45 a
7500 Karlsruhe

in nederland;
Frank Hoffmann
Helperlinie 2
9722 AZ Groningen

agenda

DEN HAAG

PALESTINA DEMO MANIFESTATIE
vanaf het Binnenhof
14.00 uur 23 april
naar Tenierplantsoen in de
Schilderswijk

INFORMATIEAVOND in de Alden
Eik, wijk en dienstencentrum
Van Diemenstraat 202
Den Haag 21 april
19.00 uur
sprekers,video, muziek

NEW-ROZ VIERING van het Koer-
diëse nieuwjaar en de bevrijdings
strijd. 16 april
Amicitia Westeinde 15
Den Haag 16.00 uur
info over busvervoer vanuit
A'dam en Arnhem op tel.
020-834767

LILLE

ANTI LE PEN DEMO 19 april
internationaal. aan de vooravond
van de Franse presidents-
verkiezingen
Bus vanuit A'dam vertrekt om
9.30 uur Museumplein
A'dam

DELFT

THEMA MIDDAG;
jongeren en inkomen
Diskussie,video, maken van een
schilderij
Tussen 14.00 en 18.00 uur
op 1 mei
in jongerencentrum De Eland
Burgwal 45- 47 Delft

UTRECHT

ALBERT DE JONG -STUDIEDAG

Zaterdag 7 mei organiseert de
stichting dokumentatiecentrum
vrij socialisme een studiedag over
Albert de Jong.

Programma:

Aanvang: 10.00 uur
Inleiding door Rudolf de Jong
Verdere sprekers o.m. Jan Vreling
en Arthur Lehning(onder voorbe-
houd).
's Middags kan er in werkgroepen
nader op enkele aspecten van
leven en werk van Albert de Jong
worden ingegaan. De nadruk zal
hierbij liggen op de aktualiteit.
Plenaire afsluiting, met uitrei-
king van de Clara Meijer-Wichmann
prijs.
Einde 17.00 uur.

De studiedag zal gehouden worden
in de "Zeezicht zalen"
Nobelstraat 4
Utrecht
Vanaf het station bereikbaar met
bus 3,,4,5,9, of 11, halte Jans-
kekshof. Te voet vanaf het station
ca. 10 min.

Nadere informatie bij de secretaris
van de stichting. Toegangsprijs
nog niet bekend. Aan de zaal zal
een studiemap met biografie en
enkele artikelen van Albert de
Jong te verkrijgen zijn.

(postbus14045 Utrecht)